

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
РЕКТОРАТ

ВЕЋЕ НАУЧНИХ ОБЛАСТИ ПРАВНО-ЕКОНОМСКИХ НАУКА

Овим путем вам достављамо предлог за избор др Жарка Обрадовића у звање редовног професора за ужу научну област Политичке науке, за наставни предмет Основи геополитике.

Уз предлог достављамо следећу документацију:

1. Одлуку Изборног већа
2. Извештај Комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање
3. Сажетак извештаја Комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање
4. Потврду Министарства Унутрашњих послова за кандидата
5. Потврду да предложеном кандидату није изречена мера јавне осуде за повреду Кодекса
6. Изјаву о изворности

С поштовањем,

ДЕКАН

Проф. др Владимир Н. Цветковић

ФАКУЛТЕТ БЕЗБЕДНОСТИ

Број захтева: _____

Датум: _____

СЕНАТУ УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ
ПОСРЕДСТВОМ ВЕЋА НАУЧНИХ ОБЛАСТИ ПРАВНО-ЕКОНОМСКИХ НАУКА
ПРЕДЛОГ ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА
(члан 65. Закона о високом образовању)

I – ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ ПРЕДЛОЖЕНОМ ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА

1. Име, средње име и презиме кандидата др Жарко, Вукадин, Обрадовић
2. Ужа научна, односно уметничка област за коју се наставник бира Политичке науке
3. Радни однос са пуним или непуним радним временом пуним
4. До овог избора кандидат је био у звању ванредног професора
у које је први пут изабран 29.03.2017.
за ужу научну област /наставни предмет Политичке науке /Основи геополитике

II – ОСНОВНИ ПОДАЦИ О ТОКУ ПОСТУПКА ИЗБОРА У ЗВАЊЕ

1. Датум истека изборног периода за који је кандидат изабран у звање 29.03.2022.
2. Датум и место објављивања конкурса Послови, 26.01.2022.
3. Звање за које је расписан конкурс редовни професор

III – ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ ЗА ПРИПРЕМУ РЕФЕРАТА И О РЕФЕРАТУ

1. Назив органа и датум именовања комисије Изборно веће, 24.12.2021.
2. Састав Комисије за припрему реферата:

	Име и презиме	Звање	Ужа научна, односно уметничка област	Организација у којој је запослен
1)	др Мирослав Младеновић	ред. проф.	Политичке науке	Факултет безбедности у Београду
2)	др Владимир Н. Цветковић	ред. проф.	Социологија	Факултет безбедности у Београду
3)	др Драган Симић	ред. проф.	Политичке науке	Факултет политичких наука у Београду

3. Број пријављених кандидата на конкурс један
4. Да ли је било издвојених мишљења чланова комисије не
5. Датум стављања реферата на увид јавности 19.02.2022.
6. Начин (место) објављивања реферата у дневном листу "Политика", Библиотека Факултета, сајт Факултета
7. Приговори /

**IV – ДАТУМ УТВРЂИВАЊА ПРЕДЛОГА ОД СТРАНЕ
ИЗБОРНОГ ВЕЋА ФАКУЛТЕТА 25.03.2022.**

~~Потврђујем да је поступак утврђивања предлога за избор кандидата др Жарка Обрадовића у звање редовног професора вођен у свему у складу са одредбама Закона, Статута Универзитета, Статута Факултета и Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивање радног односа наставника Универзитета у Београду.~~

ПОТПИС ДЕКАНА ФАКУЛТЕТА

Проф. др Владимир Н. Цветковић

Прилози:

1. Одлука изборног већа факултета о утврђивању предлога за избор у звање;
2. Реферат Комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање;
3. Сажетак реферата Комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање;
4. Доказ о непостојању правоснажне пресуде о околностима из чл. 62. ст. 4. Закона;
5. Други прилози релевантни за одлучивање (мишљење матичног факултета, **приговори** и слично).
6. Изјава о изворности

Напомена: сви прилози, осим под бр. 4., достављају се и у електронској форми.

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФАКУЛТЕТ БЕЗБЕДНОСТИ
Број: _____
Датум: _____ . година
Београд, Господара Вучића бр. 50

На основу члана 75. Закона о високом образовању ("Службени гласник РС", 88/2017-41, 27/2018-3 (др. закон), 73/2018-7, 67/2019-3, 6/2020-3 (др. закон), 6/2020-20 (др. закон), 11/2021-3, 67/2021-3 (др. закон), 67/2021-7) , члана 50. Статута Факултета безбедности бр. 862/5 од 25.12.2018. године и члана 35. Правилника о условима и поступку за избор наставника и сарадника (пречишћен текст) бр. 463/6 од 30.10.2020. године, Изборно веће Факултета је дана 25.03.2022. године донело

О Д Л У К У

Факултет безбедности предлаже да се др Жарко Обрадовић изабере у звање редовног професора за ужу научну област Политичке науке, за наставни предмет Основи геополитике.

Одлуку доставити Универзитету у Београду ради спровођења поступка избора.

Образложење

Изборно веће Факултета безбедности је дана 24.12.2021. године донело одлуку бр. 654/2 о расписивању конкурса за избор наставника у звање редовног професора за ужу научну област Политичке науке, за наставни предмет Основи геополитике, и донело одлуку бр. 654/3 о образовању Комисије за писање извештаја о пријављеним кандидатима на конкурс.

Конкурс је објављен у листу "Послови".

Комисија је сачинила Извештај бр. 29/4 од 18.02.2022. године који је био доступан јавности, након чега је Изборно веће Факултета безбедности на седници од 25.03.2022. године предложило да се др Жарко Обрадовић изабере у звање редовног професора за ужу научну област Политичке науке, за наставни предмет Основи геополитике.

На основу изнетог одлучено је као у диспозитиву.

ПРЕДСЕДНИК ИЗБОРНОГ ВЕЋА

Декан, проф. др Владимир Н. Цветковић

Д о с т а в и т и:

- Универзитету
- у лични досије
- Архиви

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФАКУЛТЕТ БЕЗБЕДНОСТИ

Изборном већу

ИЗВЕШТАЈ

На основу Закона о високом образовању (чланови 74. и 75. "Сл. гласник РС", број 88/17, 27/18, 73/18, 67/19, 6/20 и 11/21), члана 135. Статута Универзитета у Београду („Гласник Универзитета у Београду“, бр. 201/18, 207/19 и 213/20), као и услова прописаних Правилником о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду, као и члана 50. Статута Факултета безбедности бр. 862/5 од 25.12. 2018.године, у вези са чланом 30. Правилника о условима и поступку за избор у звања наставника и сарадника Факултета безбедности бр. 294/16 од 05.04. 2016.године, Изборно веће Факултета безбедности, на седници одржаној 24. децембра 2021. године, донело је одлуку о образовању Комисије за припрему Извештаја о пријављеним кандидатима за избор наставника у звање редовног професора за ужу научну област **Политичке науке за наставни предмет Основи геополитике** у саставу:

1. **др Мирослав Младеновић**, редовни професор, Факултет безбедности Универзитета у Београду, председник
2. **др Владимир Н. Цветковић**, редовни професор Факултет безбедности Универзитета у Београду, члан
3. **др Драган Симић**, редовни професор, Факултет политичких наука Универзитета у Београду, члан.

Комисија је прегледала конкурсни материјал и у складу са Законом о Универзитету и Статутом факултета безбедности подноси:

ИЗВЕШТАЈ

I – O KONKURSU

Факултет безбедности Универзитета у Београду расписао је конкурс за избор наставника у звање редовног професора за ужу научну област **Политичке науке за наставни предмет Основи геополитике**. Конкурс је објављен 26.01.2022. године у часопису "Послови", Националне службе за запошљавање Републике Србије, бр. 970. На конкурс се пријавио један кандидат: др Жарко Обрадовић, ванредни професор на Факултету безбедности Универзитета у Београду. Комисија је преузела конкурсну документацију коју сачињавају: пријава, оверена копија дипломе о стеченом степену доктора политичких наука, биографија са библиографијом и копијама објављених радова, и друга документа која потврђују наводе у пријави, као и потписану Изјаву о изворности. У складу са поднетом документацијом комисија је констатовала да др Жарко Обрадовић испуњава све услове наведене у конкурсном и приступила је прегледу документације и оцени.

II – O KANDIDATU

Биографски подаци кандидата

1.1. Жарко Обрадовић

1.1.1. Основни биографски подаци

Жарко Обрадовић је рођен 21. маја 1960. године у Беранама, Република Црна Гора, где је завршио основну школу и гимназију. Факултет политичких наука Универзитета у Београду, смер за међународне студије, завршио је 1982. године, а на истом факултету одбранио је магистарски рад 1986. године.

Докторску дисертацију под насловом: „Мањинско питање у односима балканских држава“, одбранио је на Факултету политичких наука Универзитета у Београду, 26. априла 2002. године, чиме је испунио услове за стицање звања доктора политичких наука.

У систему високошколске наставе Републике Србије био је укључен у периоду од 1998. до 2000. године, као асистент на предмету Социологија, на Вишој туристичкој школи Политехничке академије у Београду.

У периоду од фебруара 2006. године до септембра 2015. године био је запослен као професор на Факултету за државну управу и администрацију на основним и мастер студијама. На основним четворогодишњим студијама, поред основног предмета Геополитика Србије (на Факултету за међународну економију), реализовао је и предмете Полирички систем и Локална самоуправа (на Факултету за државну управу и

администрацију). На мастер студијама истог факултета реализовао је предмет Управљање у локалној самоуправи.

Од доласка на Факултет безбедности Универзитета у Београду, априла 2017., ангажован је у настави на свим нивоима студија. На основним академским студијама изводио је наставу на предмету „Основи геополитике“, на мастер академским студијама држао је наставу на предмету „Геополитика Балкана“, а на докторским академским студијама држао је наставу на предмету „Геополитички аспекти националне одбране“.

Од фебруара 2018. до фебруара 2022. године учествовао је у реализацији наставе, као предавач по позиву, на Високим студијама безбедности и одбране, Школи националне одбране Универзитета одбране. Наставу је изводио у оквиру наставног подручја „Стратегијско окружење“ на тему: „Геополитички односи у свету“.

У научноистраживачком и стручном раду бавио се питањима геополитичког положаја држава у свету, геополитичким интересима великих сила и њиховим утицајем на безбедност малих држава, питањима од значаја за историју и међудржавне односе на Балкану, питањима безбедносне и спољне политике држава, геополитичким положајем Србије, утицајем великих сила на обликовање простора Балкана и формирање држава, последицама пандемија ковид 19 на међународну заједницу, питањима положај и права припадника мањина у државама Балкана и као и другим питањима од значаја за међународни положај и политички систем Србије.

Жарко Обрадовић активно учествује на међународним и домаћим научним скуповима и саветовањима на теме геополитички односи у свету, геополитички положај великих сила и других држава, значај Иницијативе „Појас и пут“ за међународни развој и односе међу државама, место и улога НР Кине у међународној заједници и сарадња Кине са балканским државама, посебно са Србијом, безбедносна политика и спољна политика држава, геополитички положај Србије, међудржавни односи на Балкану, политички систем Србије, развој и унапређење образовног система у Србији.

Члан је Издавачког савета часописа: „The Review of International Affairs“, који издаје Институт за међународну политику и привреду у Београду.

Члан је Савета факултета безбедности Универзитета у Београду из састава чланова наставно-научног већа, од 18. фебруара 2021. године.

У Прелазној Влади Републике Србије, од октобра 2000. до јануара 2001. године, био је заменик министра за високо образовање.

Министар просвете, науке и технолошког развоја у Влади Републике Србије био је у периоду од јула 2008. до септембра 2013. године.

Народни посланик у Народној скупштини Републике Србије био је од јануара 2001. године до јула 2008. године. Посланик је и од јуна 2014. године, као и у актуелном сазиву Народне скупштине. Председник је Одбора за спољне послове Народне скупштине Републике Србије у периоду од 2016. године до данас. Био је члан Одбора за образовање,

науку, технолошки развој и информатичко друштво Народне скупштине Републике Србије од 2014. до 2020. године, а у актуелном сазиву Народне скупштине заменик је члана у истом Одбора.

Био је члан делегације Народне скупштине Републике Србије у Парламентарној скупштини Савета Европе од јуна 2014. до јуна 2020. године, а у актуелном сазиву Скупштине, заменик је члана делегације. Био је члан делегације Народне скупштине Републике Србије у Парламентарној скупштини Организације за европску безбедност и сарадњу (ОЕБС) у периоду од 2007. до 2008. године. У актуелном сазиву Народне скупштине РС, од јуна 2020. године члан је делегације Скупштине у Парламентарној скупштини ОЕБС-а.

Говори енглески и служи се француским језиком.

III. СПИСАК ОБЈАВЉЕНИХ РАДОВА

1) РАДОВИ ОБЈАВЉЕНИ НАКОН ИЗБОРА У ЗВАЊЕ ВАНРЕДНОГ ПРОФЕСОРА

1. Научне књиге (монографија):

1.1. Демократска Федеративна Југославија, велике силе и суседне државе (геополитички аспекти и последице), Институт за међународну политику и привреду, Чигоја штампа, Београд 2022. стр. 267, (Рецензенти: проф. др Мирослав Младеновић, проф. др Бранислав Ђорђевић, др Бојан Димитријевић), ISBN 978-86-531-0729-1(ЧШ) COBISS. SR-ID 57006601

1.2. Србија друштво знања: доступност, обухват, ефикасност и квалитет образовно-научног система Републике Србије у периоду 2008.-2013. године, Чигоја штампа, Београд 2020. стр. 551, (Рецензенти: проф. др Бранко Ковачевић, проф. др Милан Јовановић, др Зоран Костић), ISBN 978-86-531-0571-6 COBISS. SR-ID 14594825

2. Чланци у научним часописима (аутор и коаутор):

2.1. Мека моћ Кине и Балкан – пример Србије, (2021), *Социолошки преглед*, vol. LV (2021), no 4, Београд, стр. 1771-1798, ISSN 0085-632, е ISSN 2560-4880, udk 316 (M 23)

2.2. Положај мањина у Југославијама, (2018), *Социолошки преглед*, vol. LII (2018) no 4, стр. 1171-1195 бр. 4/2018, Београд 2018., стр. 1171-1195, ISSN 0085-6320 е ISSN 2560-4880 UDK 316 doi: 10.5937/socpreg 52-19885 (M24)

2.3. Србија и изазови европских интеграција, (2019), (коауторски рад: Базић Јован, Курек-Бујвик Ева, Обрадовић Жарко), *Српска политичка мисао*,

Институт за политичке студије, 2/2019., Београд 2019., стр. 40-72, ISSN 0354-5989 UDK 32 DOI: 10-22182/spm.6422019 (M24)

2.4. Security component of states' stability on National and International level, (2022), (koautorski rad: Obradović Žarko, Mladenović Miroslav), *International Problems*, Institute of International Politics and Economics, (potvrda da je rad primljen i predat u štampu) (M24)

2.5. Natural gas as a subject of geopolitical interests of states, (2021), (koautorski rad: Žarko Obradović, Petar Stanojević, Zoran Jeftić), *Srpska politička misao*, Institut za političke studije, Beograd, br. 4/2021., UDC: 327:911.3]:620.9 DOI: <https://doi.org/10.22182/spm.7442021.11> (M24)

2.6. Друштвени-политички узроци и последице ангажовања великих сила на Балкану, (2021), (коауторски рад: Жарко Обрадовић, Базић Јован) *Национални интерес*, Институт за политичке студије, Београд, бр. 3/2021., стр. 9-32, УДК 327::911.3(497)“18/20“ DOI:<https://doi.org/10.22182/in.4032021.1> (M51)

2.7. The Western Balkans Countries' Accession To The European Union From The Energy Perspective, (2020), (koautorski rad: Petar Stanojević, Zoran Jeftić, Žarko Obradović) *The Review of International Affairs*, The Institute of International Politics and Economics, Belgrade, VOL, LXXI, No. 1178, april-june 2020. pp. 27-55, UDK 327 ISSN 0486-6096 (M51)

2.8. Savremeni konflikti i njihove tendencije, (2018), *Vojno delo*, (koautorski rad: Jeftić Zoran, Mišev Gordana, Obradović Žarko, Stanojević Petar), Beograd, br. 7/2018., str. 23-40, DOI: 105937/vojdelo 1807023J (M51)

2.9. Организационе промене у Министарству одбране у XXI веку, (2020), (коауторски рад: Јефтић Зоран, Обрадовић Жарко, Станојевић Петар), *Национални интерес*, Институт за политичке студије, Београд, година XVI, vol 38. бр. 2/2020, стр. 31-53, УДК 323.1 (=163.41) ISSN 1820-4996 (M51)

3. Научни чланци у тематским зборницима радова

3.1. Serbia and Balkans on the „New Silk Road“ (Economic and Geopolitical Aspects of China-s Cooperation with Balkan Countries), (2018), In: Yang Jiemian, Žarko Obradović (eds) *The Belt and Road and Central and Eastern Europe*, Shanghai: Institute for International Studies (SIIS), Shanghai, pp. 166-201, ISBN 978-7-5446-5465-4/D (M 13)

3.2. Kosovski zamrznuti konflikt (od lokalnog do globalnog i natrag), (2017), U: Šuvaković, V. Čolović, O. Marković-Savić (prir) *Globalizacija i glokalizacija: međunarodni tematski zbornik*, Kosovska Mitrovica: Filozofski fakultet Univerziteta u Prištini; Beograd: Srpsko sociološki društvo, Institut za političke studije, str. 627-

644, ISBN 978-86-6349-083-3(FFKM) ISBN 978-86-81319-11-6(SSD) ISBN 978-86-7419-297-9(IPS) COBISS.SR-ID 205179660 (M 14)

3.3. Bezbednosni izazovi i stubovi spoljne politike Srbije, (2018), Tematski zbornik radova sa međunarodne naučne konferencije „*Dani Arčibalda Rajsa*“, Kriminalističko-policijska akademija u Beogradu, Beograd, str. 219-233, ISBN 978-86-7020-405-8 ISBN 978-86-7020-190-3 (M 14)

3.4. Pojas i put na Balkanu: Balkanska perspektiva (političko-bezbednosni aspekti), (2016), U: V.N. Cvetković, Šao Binhong et al. „*Novi put svile: Balkanska perspektiva – političko-bezbednosni aspekti*“, Fakultet bezbednosti Univerziteta u Beogradu, Beograd 2016., str. 83-97, ISBN 978-86-80144-11-5 (M 14)

3.5. Pojas i put na Balkanu (izazovi saradnje) (2018), U: V. Cvetković (prir) *Novi put svile: Evropska perspektiva-bezbednosni izazovi/rizici unutar Inicijative 16+1*, Beograd: Fakultet bezbednosti Univerziteta u Beogradu, 2018., str. 157-177, ISBN 978-86-80144-24-5 (M 14)

3.6. Relations in the International Community and Cooperation between Serbia and China in the Implementation of the Belt and Road Initiative. (2019), (koautorski rad: Žarko Obradović, Jeftić Zoran, Stanojević Petar), In: Liu Zuokui (ed) *The Cooperation between China and Balkan Countries under the Belt and Road Initiative*, China-CCEC Think Tank Book Series, Beijing 2019., pp. 159-171 ISBN 978-7-5203-4191-2 CIP 048106 (M 13)

3.7. Геополитички интереси великих сила на Балкану у последњој деценији и косовско питање. (2020), У: Зоран Јефтић, Ненад Стекић (ур), *Изазови савременог света; Стратешко деловање држава или резултанта глобалних и локалних процеса и повода*, (Зборник радова са националне научне конференције), Универзитет у Београду – Факултет безбедности, Институт за међународну политику и привреду, Институт за стратегијска истраживања, 2020., стр. 176-200, ISBN 978-86-80114-39-9 (M 63)

3.8. Пандемија новог коронавируса: последице у међународној заједници, (2020), У: Зоран Јефтић, Михајло Копања (ур), *Заразне болести као глобални безбедносни изазов – пандемија ковид 19: стварност и последице* Универзитет у Београду, Факултет безбедности, Институт за међународну политику и привреду, Београд 2020, стр. 9-42 ISBN 978-86-80144-443 (M 63)

3.9. Velika strategija Narodne Republike Kine kao činilac konvergencije bezbednosnih politika u Aziji, (2019), (koautorski rad: Nenad Stekić, Žarko Obradović) U: D.Proroković, Ana Jović-Lazić (ur) *Integracioni procesi u Evroaziji*, Beograd: Institut za medjunarodnu politiku i privredu, str. 46-65, ISBN 978-86-7067-270-3 2019. (M 45)

3.10. Успон нове Кине и улога Комунистичке партије Кине, (2021), У: Владимир Н. Цветковић, Жарко Обрадовић, Владимир Ајзенхамер, *Кинески социјализам и модеран светски поредак (сто година Комунистичке партије Кине)*, Факултет безбедности – Универзитет у Београду, Београд, 2021., стр. 135-147 УДК 330'.34:329.15(510) (М 63)

3.11. Interdependance between the States is stronger than ever before, (2021) „*Multilateralism and international security – Conference on the occasion of the 75 th Anniversary of the UN Belgrade* (Мултилатерализам и међународна безбедност, Конференција поводом 75. годишњице УН), Београд, Факултет безбедности Универзитета у Београду, Energ Pact Foundation, (у штампи)

4. Уређивање тематског зборника радова

4.1. Yang Jiemian, Žarko Obradović (eds) *The Belt and Road and Central and Eastern Europe*: Shanghai: Institute for International Studies (SIIS), Shanghai, 2018., pp. 356 ISBN 978-7-5446-5465-4/D (М 11)

4.2. Dr Šao Binhong, prof. dr Vladimir N. Cvetković, prof. dr Zoran Dragišić, prof. dr Žarko Obradović (Uređivački odbor), *Novi put svile: Balkanska perspektiva – političko-bezbednosni aspekti*, Univerzitet u Beogradu – Fakultet bezbednosti, Beograd 2016. god. ISBN 978-86-80144-11-5 (М 12)

4.3. Dr Šao Binhong, prof. dr Vladimir N. Cvetković, prof. dr Zoran Dragišić, prof. dr Žarko Obradović (Uređivački odbor), *Novi put svile: Evropska perspektiva-bezbednosni izazovi/rizici unutar Inicijative 16+1*, Univerzitet u Beogradu – Fakultet bezbednosti, Beograd 2018 ISBN 978-86-80144-24-5 (М 12)

4.4. Dr Šao Binhong, doc. Dr Vladimir Ajzenhamer, prof. dr Zoran Dragišić, prof. dr Žarko Obradović (Uređivački odbor), *Pojas i put: realnost i očekivanja – iskustvo Srbije*, Univerzitet u Beogradu – Fakultet bezbednosti, Beograd, 2019, ISBN 978-86-80144-35-1 https://doi.org/10.18485/fb_pip_rio2019 (М 36)

4.5. Председник Програмског одбора научне националне конференције „Изазови савременог света: стратешко деловање држава или резултанта глобалних и локалних процеса и повода?“, Универзитет у Београду – Факултет безбедности, Институт за међународну политику и привреду, Институт за стратегијска истраживања, Београд 2020 Doi: https://doi.org/10.18485/fb_iss.2020.1., ISBN 978-86-80144-39-9

4.6. Владимир Н. Цветковић, Жарко Обрадовић, Владимир Ајзенхамер (Уређивачки одбор) *Кинески социјализам и модеран светски поредак (сто година Комунистичке партије Кине)*, Факултет безбедности – Универзитет у Београду, Београд, 2021 УДК 330'.34:329.15(510) (М 66)

4.7. Председник Организационог одбора научне националне конференције „Кинески социјализам и савремени светски поредак (100 година од оснивања Комунистичке партије Кине), Факултет безбедности – Универзитет у Београду, Београд, 1. јул 2021 УДК 330'.34:329.15(510)

5. Учесће на научно стручним скуповима

5.1. Учесће на међународној научној конференцији „*The Belt and Road and Central and Eastern Europe, Shanghai, 5.- 6. septembar 2016.g.*, Insitute for Internacional Studies (SIIS), Shanghai: (излагање по позиву, штампано на енглеском и кинеском језику у целини 2018. године) ISBN 978-7-5446-5465-4/D

5.2. Учесће на међународној научној конференцији „Глобализација и глокализација“, 3-4. јун 2017. Косовска Митровица: Филозофски факултет Универзитета у Приштини; Београд: Српско социолошко друштво, Институт за политичке студије, 2018. (излагање по позиву, штампано на српском и енглеском језику у целини) ISBN 978-86-6349-083-3(FFKM) ISBN 978-86-81319-11-6(SSD) ISBN 978-86-7419-297-9(IPS) COBISS.SR-ID 205179660

5.3. Учесће на међународној научној конференцији „*Дани Арчибалда Рајса*“ Криминалистичко полицијска академија у Београду, Београд, 2018. (излагање по позиву, штампано на српском и енглеском језику у целини) ISBN 978-86-7020-405-8 ISBN 978-86-7020-190-3

5.4. Учесће на међународној научној конференцији „*Нови пут свиле: Европска перспектива – безбедносни изазови/ризици унутар Иницијативе 16+1*, Факултет безбедности у Београду, Београд 2018. (излагање штампано на српском и енглеском језику у целини) ISBN 978-86-80144-24-5

5.5. Учесће на међународној научној конференцији „*Нови пут свиле: Балканска перспектива – политичко-безбедносни аспекти*“, Факултет безбедности Универзитета у Београду, Београд 2016. (излагање штампано на српском и енглеском језику у целини) ISBN 978-86-80144-11-5

5.6. Учесће на међународном научном скупу „*The Cooperation between China and Balkan Countries under the Belt and Road Initiative*“, China – CCEC Think Tank Book Series, Beijing 2019., коауторски рад: Jeftić Zoran, Stanojević Petar, (izlaganje štampano na engleskom i kineskom jeziku u celini) ISBN 978-7-5203-4191-2 CIP 048106

5.7. Учесће на националној научној конференцији „*Изазови савременог света: Стратешко деловање држава или резултат глобалних и локалних процеса и повода*“ Факултет безбедности Универзитета у Београду, Институт за међународну политику и привреду, Институт за стратегијска истраживања, Београд 2020. (излагање штампано у целини) ISBN 978-86-80114-39-9

5.8. Учешће на националној научној конференцији „Заразне болести као глобални безбедносни изазов – пандемија ковид 19: стварност и последице“, Факултет безбедности Универзитета у Београду, Институт за међународну политику и привреду, Београд, 2020. (излагање штампано у целини) ISBN 978-86-80144-443

5.9. Излагање на националном научном скупу *Кинески социјализам и модеран светски поредак (сто година Комунистичке партије Кине)*, Факултет безбедности Универзитета у Београду, Београд, 2022. (излагање штампано у целини) УДК 330'.34:329.15(510)

5.10. Učesće na Webinar međunarodnom naučnom skupu „How China and CEEC can Promote cooperation under Post-Epidemic Era“, Institute of European studies and China – CEEC Think Tanks Network, Chinese Academy of Socijal sciences (cass), June 12, 2020. CET 9.00-12.30.

5.11. Učesće na Webinar međunarodnom naučnom skupu „China-CEEC Relations in 'Big Power' Games“, Hosted by Shanghai Institutes for International Studies (SIIS) & Shanghai Institute of European Studies (SIES), October 9, 2020., CET 900

5.12. Учешће на скупу „Commemorating the 75th Anniversary of The UN Multilateralism & Internacional Security“, Fakultet bezbednosti Univerziteta u Beogradu, Energypact Foundation Vienna, Београд, 21. септембар 2021. (у штампани)

5.13. Учешће на скупу „Euro-Asian Energy Security Forum“, Ministarstvo spoljnih poslova Republike Srbije, Fakultet bezbednosti Univerziteta u Beogradu, Ministarstvo energetike Republike Srbije, Energypact Foundation, Београд, 26-27. октобар 2018.

2) РАДОВИ ОБЈАВЉЕНИ У ПЕРИОДУ НАКОН ИЗБОРА У ЗВАЊЕ ДОЦЕНТА:

1. Научне књиге (монографије):

1. *Balkan Ethnic Emigma: 20th and 21 st Century*, Čigoja štampa, Beograd, 2015. god., str. 375

2. *Minorities in the Balkans – 19th end 20th Century*, Cigoja press, Belgrade, 2015., str. 506

3. *Балкански етнички мозаик – мањинско питање на Балкану*, Чигоја штампа, Београд 2014. године, стр. 790

4. *Геополитика Србије*, Мегатренд Универзитета, Београд 2011., str. 300,

2. Чланци у научним часописима (аутор и коаутор):

1. Научни чланци у домаћим научним часописима

2.1. *Smallpox and globalization or about the first achieved planetary goal – Variola i globalizacija, ili prvi ostvareni planetarni cilj*; (коауторски рад – Žarlo Obradović, Uroš Šuvakovi i Stevan Baljošević), *Vojnosanitetski pregled*, Часопис лекара и фармацеута Војске Србије, Београд 2014., March Vol. 71 (No 3), str. 301-307

2.2. *Стратешко партнерство „мале“ Србије и „велике“ Кине (унутрашња и међународни аспекти сарадње)*; Српска политичка мисао, Институт за политичке студије, бр. 3/216 стр. 121-137

2.3. *Србија – држава социјалне правде*, (Уставна начела и пракса), Политичка ревија бр. 1,2009., стр. 205-222, Часопис за политикологију, политичку социологију, комуникологију и примењену политику, Институт за политичке студије, Београд 2009

2.4. *Локална самоуправа у Србији*; Политичка ревија, Часопис за политикологију, политичку социологију, комуникологију и примењену политику Институт за политичке студије, 02-2008, стр. 379-406; Београд 2008

2. Научни и стручни чланци у међународним часописима:

2.1. *Serbia – a state of social justice (from normative solutions towards practice)*, The European Trade Union Institute (ETUI), april 2009; South East Europe Review for Labour and Social Affairs, 4/2009 god., str. 517-531, Brussels, 2010; Quarterly of the HANS – Böckler – Stiftung and The European Trade Union Institute, ISSN 1435-2869

3. Научни чланци у тематским зборницима радова:

3.1. *Балкански народи и велике силе уочи Првог светског рата – геополитички интереси и територијалне промене*, Зборник радова са „Прваја мировая војна и балканский узел“: међународна научна конференција, Белград, 6-7 децембар 2011 г.; „The First World War and Balkan Knot“: the International Scientific Conference, Belgrade, Decembar 6-7. 2011., стр. 289-318; 2014., год., стр. 650

3.2. *Корупција и просвета*, Зборник радова са тематског међународног научног скупа „Корупција и људска слобода“, Удружење за међународно право, Интермекс, Београд 2009. год., стр. 251-266

3.3. *Злоупотреба људских права на Косову и Метохији*, Зборник радова са тематског међународног научног скупа „Међународно кривично право и људске слободе“, Тара, 14-18. маја 2008. године, Интермекс, стр. 193-205

3.4. *Локална самоуправа у политичком систему Србије*, Зборник радова „Устав Републике Србије из 2006. године – неки елементи новог политичког система“, приредили и уредили: доц. Др Урош Шувковић, проф. др Милан Јовановић,

доц. Др Жарко Обрадовић; Институт за политичке студије – Трећи миленијум, стр., 142-153, Београд 2007

4. Уређивање тематског Зборника радова:

4.1. Професор доктор Милан Јовановић, доцент доктор Урош Шуваковић, доцент доктор Жарко Обрадовић (уредници), *Устав Републике Србије из 2006. год. – Неки елементи новог политичког система*, Институт за политичке студије, Трећи миленијум, Београд 2007. год. ISBN 978-86-84029-12-8

4.2. Доц. Др Александар Растовић, доц. Др Урош Шуваковић, доц. Др Жарко Обрадовић „*Прво фототинско издање књиге Тридесета седница Председништва Централног комитета Савеза комуниста Србије – Београд 1987*“, Зборник документарне грађе: неауторизоване магнетофонске белешке, Теоријски часопис „Смисао“, Социјалистичка партија Србије, Удружење грађана „Слобода“, књиге 1 и 2, Београд 2007.

5. Учешће на научно-стручним скуповима

5.1. Учешће на међународној научној конференцији „Први светски рат и балкански чвор“, Београд, 6-7. децембар 2011; Институт за савремену историју, Београд; Фонд „Руски свет“, Москва; Факултет безбедности, Београд; Филозофски факултет, Бања Лука (Излагање штампано у целини)

5.2. Учешће на међународном научном скупу „*Корупција и људске слободе*“, Тара 2009, стр. 251-265, Удружење за Међународно кривично право, Интермекс, Београд 2009. (Излагање штампано у целини)

5.3. Учешће на међународном научном скупу „Међународно кривично право и људске слободе“, Тара, 14-18. мај 2008, стр., 193-205, Удружење за међународно кривично право, Интермекс, Београд, 2008. (Излагање штампано у целини)

5.4. Учешће на међународној конференцији по позиву: „Инклузивно образовање деце са сметњама у развоју и инвалидитетом у земљама Централне и Источне Европе и Заједнице независних држава (СЕЕ – CIS)“, са радом под насловом: „Инклузивно образовање у Србији – учење из различитости“, UNICEF, New York, 2013.

5.5. Учешће на међународној конференцији по позиву: „Инклузивно образовање деце са сметњама у развоју и инвалидитетом у земљама Централне и Источне Европе и Заједнице независних држава (СЕЕ – CIS)“, са радом под насловом: „Инклузивно образовање у Србији – учење из различитости“, UNICEF, Geneve, 2013.

5.6. Учешће на међународној конференцији по позиву: *Meeting of the Western Balkans Platform on Education and Training*, European Training Foundation, Turin, 2013.

5.7. Учешће на међународној конференцији по позиву: *Modernizovanje obrazovanja nastavnika u evropskoj percepciji*, Odbor za prosvetu i kulturu Evropskog parlamenta, Sarajevo, 2011.

5.8. Учешће на међународној конференцији по позиву: UNESCO GLOBAL FORUM: *Rankings and Accountability in Higher Education: Uses and Misuses*, United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization, in cooperation with the Organisation for Economic Cooperation and Development (OECD) and the World Bank: UNESCO, Paris, 2013.

5.9. Учешће на међународној конференцији по позиву: *20 th ANNIVERSARY CONFERENCE OF THE TEMPUS PROGRAMME*, European Commission TEMPUS, Belgrade, 2011.

5.10. председавање међународним скупом министара науке и технологије земаља чланица Централноевропске иницијативе, Трст, 2011.

5.11. Учешће на међународној конференцији по позиву: *EDUCATION POLICY CONFERENCE: Linked Learning – can options in Postsecondary VET make a difference*, European Training Foundation, Turin, 2010.

5.12. Учешће на међународној конференцији по позиву: *WORLD SUMMIT OF UNIVERSITY CHANCELLORS – Current Trends in Higher Education*, Belgrade, 2009.

5.13. Учешће на међународној конференцији по позиву: *Inclusive Education: The Way of the Future*, International Bureau of Education, UNESCO, Geneva, 2008.

3) РАДОВИ ОБЈАВЉЕНИ ПРЕ ИЗБОРА У ЗВАЊЕ ДОЦЕНТА

1. Научне књиге (монографија):

1. *Мањине на Балкану*, Чигоја штампа, Београд 2002., str. 497

2. *Карактеристике Закона о локалној самоуправи, са текстом закона*, Експерт, Београд, 1999., str. 101

2. Чланци у научним часописима:

1. *Osvrt na najznačajnija dokumenta o manjinama*, Strani pravni život, br. 2-3/2003, Institut za uporedno pravo, стр. 133-170, Београд, 2003

2. *Мањине у међународним односима и у нашој земљи*, Зборник радова „Мањине у међународним и документима СРЈ“, Чигоја штампа, str. 7-13, Београд 1999;
3. *Zakon o lokalnoj samoupravi – uvodne napomene*, Zbornik radova „Zakon o lokalnoj samoupravi“, Zavod za unapređenje i rentabilnost poslovanja, str. 3-22, Београд, 1999;
4. *Обавезе припадника мањина*, Патриотизам, бр. 4/1999, стр., 58-60, Београд, 1999.

3. Учешће на научно-стручним скуповима:

1. Излагање на саветовању на тему: „Приватизација јавних комуналних предузећа“ Врњачка Бања, 2000. год.
2. Излагање на саветовању на тему: „Нови Закон о локалној самоуправи у практичној примени“, Београд 1999. год.

Испуњеност посебних обавезних услова везаних за објављивање радова у научним часописима и зборницима радова:

Кандидат Жарко Обрадовић је у периоду од избора у звање ванредног професора објавио 9 радова у научним часописима и 10 чланака у тематским зборницима радова:

-један рад из категорије М 23:

Мека моћ Кине и Балкан – пример Србије, (2021), *Социолошки преглед*, vol. LV (2021), no 4, Београд, стр. 1771-1798 ISSN 0085-632, e ISSN 2560-4880, udk 316;

-четири рада из категорије М 24:

Положај мањина у Југославијама, (2018), *Социолошки преглед*, vol. LII (2018) no 4, стр. 1171-1195 бр. 4/2018, Београд 2018., стр. 1171-1195, ISSN 0085-6320 e ISSN 2560-4880 UDK 316 doi: 10.5937/socpreg52-19885;

Србија и изазови европских интеграција, (2019), (коауторски рад: Базић Јован, Курек-Бујвик Ева, Обрадовић Жарко), *Српска политичка мисао*, Институт за политичке студије, 2/2019., Београд 2019., стр. 40-72, ISSN 0354-5989 UDK 32 DOI: 10-22182/spm.6422019;

Security component of states' stability on National and International level, (2022), (коауторски рад: Obradović Žarko, Mladenović Miroslav), *International Problems*, Institute of International Politics and Economics, (potvrda da je rad primljen i predat u štampu);

Natural gas as a subject of geopolitical interests of states, (2021), (коауторски рад: Žarko Obradović, Petar Stanojević, Zoran Jeftić), *Srpska politička misao*, Institut za političke

studije, Beograd, br. 4/2021., UDC: 327:911.3]:620.9 DOI: <https://doi.org/10.22182/spm.7442021.11>;

-четири рада из категорије М 51:

Друштвени-политички узроци и последице ангажовања великих сила на Балкану, (2021), (коауторски рад: Жарко Обрадовић, Базић Јован) *Национални интерес*, Институт за политичке студије, Београд, бр. 3/2021., стр. 9-32, УДК 327::911.3(497)“18/20“ DOI:<https://doi.org/10.22182/in.4032021.1>;

The Western Balkans Countries' Accession To The European Union From The Energy Perspective, (2020), (коауторски рад: Petar Stanojević, Zoran Jeftić, Žarko Obradović) *The Review of International Affairs*, The Institute of International Politics and Economics, Belgrade, VOL, LXXI, No. 1178, april-june 2020. pp. 27-55, UDK 327 ISSN 0486-6096;

Savremeni konflikti i njihove tendencije, (2018), *Vojno delo*, (коауторски рад: Jeftić Zoran, Mišev Gordana, Obradović Žarko, Stanojević Petar), Beograd, br. 7/2018., str. 23-40, DOI: 105937/vojdelo 1807023J;

Организационе промене у Министарству одбране у XXI веку, (2020), (коауторски рад: Јефтић Зоран, Обрадовић Жарко, Станојевић Петар), *Национални интерес*, Институт за политичке студије, Београд, година XVI, vol 38. бр. 2/2020, стр. 31-53, УДК 323.1 (=163.41) ISSN 1820-4996;

-два научна чланка из категорије М 13

Serbia and Balkans on the „New Silk Road“ (Economic and Geopolitical Aspects of China-s Cooperation with Balkan Countries), (2018), In: Yang Jiemian, Žarko Obradović (eds) *The Belt and Road and Central and Eastern Europe*, Shanghai: Institute for International Studies (SIIS), Shanghai, pp. 166-201, ISBN 978-7-5446-5465-4/D

Relations in the International Community and Cooperation between Serbia and China in the Implementation of the Belt and Road Initiative. (2019), (коауторски рад: Žarko Obradović, Jeftić Zoran, Stanojević Petar), In: Liu Zuokui (ed) *The Cooperation between China and Balkan Countries under the Belt and Road Initiative*, China-CCEC Think Tank Book Series, Beijing 2019., pp. 159-171 ISBN 978-7-5203-4191-2 CIP 048106

-четири научна чланка из категорије М 14

Kosovski zamrznuti konflikt (od lokalnog do globalnog i natrag), (2017), U: Šuvaković, V. Čolović, O. Marković-Savić (prir) *Globalizacija i globalizacija: medjunarodni tematski zbornik*, Kosovska Mitrovica: Filozofski fakultet Univerziteta u Prištini; Beograd: Srpsko sociološki društvo, Institut za političke studije, str. 627-644, ISBN 978-86-6349-083-3(FFKM) ISBN 978-86-81319-11-6(SSD) ISBN 978-86-7419-297-9(IPS) COBISS.SR-ID 205179660

Bezbednosni izazovi i stubovi spoljne politike Srbije, (2018), Tematski zbornik radova sa međunarodne naučne konferencije „Dani Arčibalda Rajsa“, Kriminalističko-policijska akademija u Beogradu, Beograd, str. 219-233, ISBN 978-86-7020-405-8 ISBN 978-86-7020-190-3

. Pojas i put na Balkanu: Balkanska perspektiva (političko-bezbednosni aspekti), (2016), U: V.N. Cvetković, Šao Binhong et al. „*Novi put svile: Balkanska perspektiva – političko-bezbednosni aspekti*“, Fakultet bezbednosti Univerziteta u Beogradu, Beograd 2016., str. 83-97, ISBN 978-86-80144-11-5

Pojas i put na Balkanu (izazovi saradnje) (2018), U: V. Cvetković (prir) *Novi put svile: Evropska perspektiva-bezbednosni izazovi/rizici unutar Inicijative 16+1*, Beograd: Fakultet bezbednosti Univerziteta u Beogradu, 2018., str. 157-177, ISBN 978-86-80144-24-5

-један научн чланак из категорије М 45

Velika strategija Narodne Republike Kine kao činilac konvergencije bezbednosnih politika u Aziji, (2019), (koautorski rad: Nenad Stekić, Žarko Obradović) U: D.Proroković, Ana Jović-Lazić (ur) *Integracioni procesi u Evroaziji*, Beograd: Institut za međunarodnu politiku i privredu, str. 46-65, ISBN 978-86-7067-270-3 2019.

-три научна чланка из категорије М 63

Геополитички интереси великих сила на Балкану у последњој деценији и косовско питање. (2020), У: Зоран Јефтић, Ненад Стекић (ур), *Изазови савременог света; Стратешко деловање држава или резултанта глобалних и локалних процеса и повода*, (Зборник радова са националне научне конференције), Универзитет у Београду – Факултет безбедности, Институт за међународну политику и привреду, Институт за стратегијска истраживања, 2020., стр. 176-200, ISBN 978-86-80114-39-9

Пандемија новог коронавируса: последице у међународној заједници, (2020), У: Зоран Јефтић, Михајло Копања (ур), *Заразне болести као глобални безбедносни изазов – пандемија ковид 19: стварност и последице* Универзитет у Београду, Факултет безбедности, Институт за међународну политику и привреду, Београд 2020, стр. 9-42 ISBN 978-86-80144-443

Успон нове Кине и улога Комунистичке партије Кине, (2021), У: Владимир Н. Цветковић, Жарко Обрадовић, Владимир Ајзенхамер, *Кинески социјализам и модеран светски поредак (сто година Комунистичке партије Кине)*, Факултет безбедности – Универзитет у Београду, Београд, 2021., стр. 135-147 УДК 330'.34:329.15(510)

IV ПРИКАЗ НАЈВАЖНИЈИХ РАДОВА

Обрадовић В. Жарко: Демократска Федеративна Југославија, велике силе и суседне државе (геополитички аспекти и последице), Институт за међународну политику и привреду, Чигоја штампа, Београд 2020. стр. 267, ISBN 978-86-531-0729-1(ЧШ) COBISS. SR-ID 57006601

Монографија садржи осам поглавља основног текста, пет прилога, осам мапа и податке о библиографским јединицама које су коришћене у изради рада. Аутор је врло детаљно анализирао активности Демократске Федеративне Југославије током непуних 9 месеци њеног постојања, од 7. марта 1945. до 29. новембра 1945. године. Нагласак је на активностима ДФЈ на међународном плану, односима са великим чланицама антихитлеровске коалиције (Савезом Совјетских Социјалистичких Република, Великом Британијом и Сједињеним Америчким Државама), као и са суседним земљама.

Односи великих сила према ДФЈ се у овом периоду могу видети кроз њихове ставове према најважнијим питањима које је решавала тадашња Југославија а то је питање њених западних граница, са Италијом и Аустријом тј. питање Јулијске крајине и питање Корушке. Постало је јасно да ДФЈ у решавању ових питања нема подршку дојучерашњих савезника. Потписивањем уговора о пријатељству, узајамној помоћи и послератној сарадњи са СССР-ом, 11. априла 1945. године, постало је јасно да нова Југославија постаје део интересне сфере совјетске државе што је изазвало негативну реакцију западних сила (Велике Британије и Сједињене Америчке Државе). Тај нови однос западних земаља према ДФЈ се најбоље види према захтевима Југословенске државе за решавање питања Јулијске крајине и питање Корушке. Ни Велика Британија ни САД нису пружиле подршку захтевима ДФЈ. Совјетски Савез је подржао захтеве ДФЈ, али без спремности да пређе праг дипломатских активности, што је уз чврст негативан став западних земаља, одредило и негативну судбину захтева ДФЈ.

Аутор у целом раду анализира геополитичке аспекте односа великих сила према дешавањима у Југославији и захтевима партизанског покрета који је водио Ј.Б.Тито. Аутор врло таксативно анализира конкретне потезе великих савезника (СССР, САД и Велике Британије) како међусобно, тако и према револуционарном покрету и њихове намере да остваре своје интересе и уреде међусобне односе, а тек онда изађу у сусрет захтевима партизанског покрета. Победом комуниста на изборима и поразом опозиције, постало је јасно да су Велика Британија и САД изгубиле позиције и утицај у Југославији, и да је Југославија постала део интересне сфере СССР-а. Проглашење Федеративне Народне Републике Југославије, 29. новембра 1945. године, означило је завршетак постојања ДФЈ и исцртавање нове геополитичке мапе Европе. Југославија је постала граница раздвајања (и могућег сукоба) два геополитичка блока, који су одлучујуће утицали на судбину европских народа и држава наредних неколико деценија.

У првом поглављу који се односи на образовање привремене Владе ДФЈ аутор анализира период од проглашења Националног комитета ослобођења Југославије, на Другом заседању АВНОЈ-а крајем новембра 1943. године, као и ставове великих савезника

(САД, СССР и Велике Британије), од конференције у Техерану, одржане крајем новембра и почетком децембра исте године. Постало је јасно да је на простору Југославије партизански покрет формирао своју Владу, чиме је негирао постојање и рад краљевске Владе. Велике силе нису својеволно прихватиле формирање НКОЈ-а, јер је то реметило њихове међусобне односе. На конференцији у Техерану велике силе су донеле одлуку да помогну партизанима у Југославији „намирницама и опремом, као и операцијама командоса“. На тај начин оне су се, по први пут, ангажовале у решавању расплета у Југославији. Главну реч у разрешењу ситуације на простору Југославије имала је Велика Британија. Председник Владе Велике Британије В. Черчил је био иницијатор политике компромиса између краљевске Владе и Нове револуционарне Владе. Као резултат деловања Велике Британије (уз сагласност СССР-а и САД) Черчил је утицао на закључење споразума између Ј.Б.Тита, као председника НКОЈ-а и др Ивана Шубашића, председника Владе краљевине Југославије. Захваљујући тим споразумима (Први и Други споразум Тито – Шубашић) створени су услови за образовање Владе која ће имати представнике обе стране и која ће имати задатак да припреми изборе на ком ће грађани одлучити о будућем облику уређења државе Југославије. Нова Влада, као резултат договора великих сила, проглашена је 7. марта 1945. године.

У другом поглављу, под називом „Велике силе и Југославија, активност привремене Владе ДФЈ“ аутор хронолошки, уз обиље података „прати“ односе великих сила током Другог светског рата према ситуацији у Југославији, партизанском и четничком покрету. Велике силе су се у целом посматраном периоду водиле својим међусобним договорима и појединачним интересима. Поред општег циља – победе над фашистичким земљама, настојале су да реше и своје појединачне интересе. У случају решавања југословенског питања главну реч је током целог рата водила Велика Британија, заједно са СССР-ом, док су САД готово у свему следиле британску политику. Крајем рата, а поготово током 1944. године, када су јединице Црвене армије кренуле у поход према Немачкој, освајајући део по део простора Источне Европе и балканског полуострва, створена је нова геополитичка ситуација у овом делу Европе. Контролом територије уз присуство Црвене армије и кроз идеолошку сагласност са комунистичким партијама у државама на простору Балкана и Источне Европе СССР је постао снажан геополитички фактор Европе и света. Завршетак Другог светског рата је „довео“ и до нове геополитичке ситуације у Европи и свету. Као водеће државе издвојиле су се САД и СССР. Европа се почела делити на два блока: Западни, са САД на челу, и Источни, који је водио СССР. ДФЈ је логично била сврстана у блок држава са СССР-ом. Последица тих промена и новог односа према ДФЈ се свидела приликом решавања питања западних граница Југословенске државе, са Италијом и Аустријом, када западни савезници нису желели да изађу у сусрет оправданим југословенским захтевима.

Аутор се у овом поглављу бави и питањем могуће војне интервенције савезничких јединица (војске САД и Велике Британије) на простор Балкана. Велика Британија је заговарала војну интервенцију, уз очекивања да ће на тај начин и остварити првенство свог утицаја и интереса Велике Британије на простору Балкана и Југославије. До искрцавања западних савезника на простор Балкана и Југославије није дошло зато што су

САД имале друге стратешке планове: што пре поразити нацистичку војску у Европи, завршити ратна дејства у Европи и остварити своје циљеве на простору Пацифика. Важан детаљ међуратних односа великих сила и њиховог става према другим земљама представља разговор Черчила и Стаљина, у Москви октобра 1944. године. У разговору који је трајао неколико минута Стаљин и Черчил су договорили поделу интересних сфера у једном броју држава на простору Источне Европе и балканског полуострва.

Треће поглавље „Односи са савезницима и питање западних граница ДФЈ“ показује однос великих сила према захтевима ДФЈ за решавањем својих западних граница. ДФЈ је успоставила одличне односе са СССР-ом како крајем 1944. године тако и током 1945. године. НКОЈ је крајем 1944. године формално дозволио јединицама Црвене армије да учествују у борбама за ослобођење Југославије. Почетком 1945. потписан је уговор о пријатељству између две земље, што је значило не само блискост у односима између ДФЈ и СССР-а, него и прављење отклона према Великој Британији и САД. Али током 1945. године кроз неколико догађаја показало се да СССР доживљава ДФЈ као млађег идеолошког партнера од кога се очекује да безпоговорно следи политику СССР-а. Након ултиматума Велике Британије и САД у вези са питањем западних граница на простору Трста, подршка СССР-а је имала дипломатски карактер. Постало је јасно да СССР неће до краја да подржи југословенске захтеве и да предност даје својим односима са САД и Великом Британијом. Суочени са претњом војне интервенције и без подршке СССР-а, југословенска војска се морала повући са делова територије Јулијске крајине коју су западни савезници сматрали делом италијанске територије. То је одредило и коначну судбину те територије и разграничења између Југославије и Италије. Исту судбину је доживео и захтев ДФЈ за припајањем Корушке новој Југославији.

Чеврто поглавља „Односи ДФЈ са суседним земљама“ анализира односе нове Југославије са Бугарском, Албанијом, Мађарском, Румунијом и Грчком. Односи са овим земљама су са изузетком Грчке имали и идеолошку димензију. Нова Југославија у којој су комунисти чинили убедљиву већину је настојала на различите начине да помогне својим идеолошким саборцима у Бугарској и Албанији. У случају Бугарске нова Југославија је настојала да умањи све негативне ефекте деловања бугарске војске током окупације Југославије, почетком Другог светског рата и у односу на почињене злочине над становништвом. Био је то начин да Влада ДФЈ помогне бугарску Радничку партију (комуниста) која је била део Владе Отечественог фронта у Бугарској. Нова Југославија је помагала и комунисте у Албанији, њихову борбу за ослобађање зеље, као и борбу за међународно признање Албаније. На конференцији за репарације од Немачке, одржаној у Паризу у току новембра-децембра 1945. Југославија се залагала да и Албанија учествује у раду конференције (пошто није била позвана), што је и прихваћено. Југословенска делегација се одрекла и једно дела своје квоте у корист Албаније. Односи са Мађарском и Румунијом су били у повоју уз подршку Југославије комунистичким партијама у овим земљама. У односу на све суседне земље Југославија је имала негативне односе само са Грчком. Главни разлог томе леже у чињеници даје грчка Влада имала негативни став према новој Југославији. У Грчкој је вођен грађански рат и грчка Влада је била против

подршке југословенске државе македонском становништву у Грчкој што је определило и негативан однос Грчке према Југославији.

У петом поглављу „Југославија, Организација Уједињених нација и питање репарације“, аутор хронолошки, врло детаљно, анализирана активности Владе ДФЈ у ОУН-у током 1945. године, укључујући и рад ДФЈ у комитетима УН. Саставни део овог поглавља јесу и односи Југославије са Администрацијом Уједињених нација за помоћ и обнову током 1944. а посебно 1945. године. Та помоћ је била драгоцену за нову Југославију у снабдевању становништва различитим врстама помоћи, с обзиром да је привреда била уништена током рата и да је ситуација у земљи била јако тешка. Посебно питање у овом поглављу односи се на питање репарационих захтева Југославије о којима је расправљано на Париској конференцији о репарацијама од Немачке крајем 1945. године.

У Шестом поглављу под називом „Трансформација АВНОЈ-а у Привремену Народну скупштину и проглашење Републике“, аутор прати све догађаје током 1945. године које је ДФЈ предузела ради одржавања избора 11. новембра 1945. године. На тим изборима победиле су револуционарне снаге и тиме озваничиле све промене које су учињене током Другог светског рата на простору Југославије. Уставотворна скупштина која је формирана после ових избора на сениди од 29. новембра донела је Декларацију о проглашењу ФНРЈ. Тиме је коначно укинута монархија и констатована промена облика владавине у Југославији.

Поглавље седам, под називом „Геополитичка димензија простора Балкана“ даје посебан приказ аутора разматрању питања геополитичког положаја Балкана крајем Другог светског рата и крајем деведесетих година прошлог века. Ово питање повезују догађаји који су се одиграли на простору Југославије у временском распону од више деценија. Аутор наине прави везу између бомбардовања СР Југославије од стране НАТО пакта 1999. године и догађаја у Југославији током Другог светског рата. Везу између ова два догађаја представља објашњење бомбардовање Југославије дато од стране учесника конференције одржане у Братислави априла 2020. године, да се тиме исправља једна погрешна одлука генерала Ајзенхауера из Другог светског рада. Трагом овог става аутор анализира геополитички значај простора Балкана, догађаје крајем Другог светског рата када се о Балкану у плановима савезника говорило у контексту могућег искрцавања англо-америчких трупа, анализира теоријске ставове Халфарда Макиндера о значају простора Источне европе за контролу простора Евроазије (у овом случају Совјетског Савеза). Аутор врло детаљно прати судбину балканских држава Бугарске, Румуније, Југославије, Грчке и Албаније, које су поред Мађарске, Чехословачке и Пољске биле део санитарног кордона држава, предворје простора Евроазијског континента. Аутор је утврдио да, је једина „грешка“ генерала Ајзенхауера са краја Другог светског рата у томе што је дао предност војним акцијама англоамеричке војске ка коначној победи над нацизмом у Европи, у односу на могућу инвазију на простор балканског полуострва. Аутор указује да значај Балкана у геополитичким плановима великих сила постоји и данас.

У осмом, завршном делу монографије, под називом „Закључна разматрања“ аутор указује на чињеницу значаја интереса великих сила, њихових међусобних односа, али и самог деловања малих народа за коначну судбину решавања одговарајућих питања на Балкану и Југославији. У овом случају аутор закључује да је одређена самосталност партизанског покрета у Југославији, њихова водећа улога на унутрашњем плану у Југославији током рата и њихова борба против нациста и њихових сарадника, објективно обезбедила партизанском покрету могућност да са великим силама, у првом реду Великом Британијом, договара садржај међународног признања и начин како решити одговарајућа питања унутар Југославије. Долазак трупа Црвене армије на простору земаља Источне европе и појединих балканских земаља као и подршка и сарадња са партизанским покретом, објективно су значили јачање положаја НКОЈ-а. Ти елементи уз чињеницу да САД нису показивале интересовање за дешавање на простору Југославије, определили су судбину Југославије. Нова ФНРЈ, проглашена 29. новембра 1945. постала је тиме део интересне сфере СССР-а. Југославија је постала граница раздвајања (могућег сукоба) два геополитичка блока који ће одлучујуће утицати на судбину европских народа и држава наредних неколико деценија.

Обрадовић В. Жарко, Србија: друштво знања (доступност, обухват, ефикасност и квалитет образовно-научног система Републике Србије у периоду 2008. – 2013.), Чигоја штампа, Београд 2020. године, стр. 551, ISBN 978-86-531-0571-6 COBISS. SR-ID 14594825

Аутор кроз пет делова уз увод, бројна документа и обиље података, уз фотографије и списак коришћене литературе анализира развој образовног система Републике Србије у периоду од школске 2008. до краја 2012-13. године. На почетку анализираних периода аутор констатује да у Србији није постојао до краја успостављени систем образовања, као и да постоје бројне негативне појаве које утичу врло негативно на образовни систем Републике Србије. Већина закона везаних за образовање била је донета давних деведесетих година прошлог века, неке области су биле регулисане деловима других закона, није постојао потпун обухват деце на нивоу претшколског, основног и средњег образовања, постојала је неуклађеност образовних профила у средњим стручним школама са потребама привреде и локалних заједница и државе, мрежа основних и средњих школа није пратила демографске промене, није постојао систем вредновања установа основног и средњег образовања, укљученост Рома у образовни систем је била веома мала, резултати ученика на међународним проверама квалитета образовања (PISA тестови) били су јако лоши реаговање на случајеве насиља у школама није било адекватно, нису постојала довољна средства за одржавање образовних институција и готово да се престало са изградњом нових школа, да је опремљеност школа наставним средствима и информатичком технологијом била јако скромна и др.

Кад се томе дода податак да Србија није имала урађену Стратегију образовања, да су до тада усвојени закони у пракси показали бројне слабости и недостатке, да наставни планови и програми нису мењани потребном брзином и садржином, да је 95% средстава буџета била намењана за зараде запослених, а остатак новца за све друге елементе образовног система (студентски ученички кредити и стипендије, награде, ученички и студентски стандард, инвестиције, различити пројекти подршке образовном систему и др.), да је систем полагања првог нивоа образовања, тзв. мала матура био формалан и непродуктиван, да су зараде запослених биле мале, онда се добија потпуна слика како је изгледао образовни систем Републике Србије на почетку 2008.-2009. године.

У првом делу под називом „Србија: корак напред ка друштву знања“, аутор даје анализу образовног система Републике Србије и свих мера које су предузете током периода од 2008. до 2013. године, наравно укључујући и њихове ефекте. Детаљно су анализирани сви нивои образовања, од основног до високог, сва питања и проблеми унутар одговарајућег нивоа образовања или они који су од значаја за цео образовни систем, као и ефекат мера које су предузете ради унапређења образовног система и њихове ефекте. Потврду позитивних ефеката предузетих мера аутор потврђује кроз бројне податке упоредног карактера који потврђују значајно унапређење стања на свим нивоима образовног система Републике Србије у посматраном периоду.

У другом поглављу под називом „Просвета у Народној скупштини Републике Србије“, аутор је представио садржај свих јавних иступања у Народној скупштини РС, у периоду од 2008. до 2013. године, било да је повод био усвајање нових закона или одговори на питања која су била постављена од стране народних посланика. За пет година посматраног периода, у Скупштини Србије усвојено је седам нових просветних закона: Закон о основама система образовања и васпитања, Закон о учбеницима, Закон о предшколском васпитању и образовању, Закон о основној школи, Закон о средњој школи, Закон о ученичком и студентском стандарду и Закон о образовању одраслих. На тај начин, усвајањем нових закона и израдом „Стратегије развоја образовања у Србији до 2020. године“, успостављен је систем образовања у Републици Србији, повећан је обухват младих укључених у образовање, унапређен је квалитет, повећана је доступност, ефикасност образовања, унапређена је инклузија, промовисана је праведност, истакнута васпитна улога школе, поведена активна борба против насиља у школама и предузете друге бројне конкретне мере. Аутор кроз образложење законских решења али и ефекте примене усвојених закона користи бројне податке, који на најбољи начин потврђују унапређење квалитета образовног система.

У трећем делу под називом „Домаће и међународно – документи и аргументи“ аутор нас упознаје, кроз садржаје 56 излагања садржаних у књизи, са свим темама, елементима, отвореним питањима, предузетим мерама и ефектима тих мера у образовном систему Републике Србије. Дијапазон питања је изузетно велики, од укључивања Ромске деце у образовни систем, положаја високошколских институција као што су примера ради Правни факултет у Београду, Криминалистичко- полицијска академија, Филозофски факултет у Новом Саду, Универзитет у Приштини, Београдски универзитет, Висока

пословна школа у Лесковцу, Факултет за хотелијерство и туризам у Врњачкој Бањи, Факултет организационих наука у Београду, одељење економског факултета у Бујановцу или питања образовних реформи у Југоисточној Европи. Развој функционалног основног образовања одраслих, борба против злоупотреба дрога као једно од највећих проблема данашње цивилизације, увођење СОС телефонске линије против насиља, програм за целоживотно учење, професионална оријентација ученика и студената и бројне друге теме такође су биле прилика за аутора не само да анализира како образовни систем Републике Србије изгледа, него и који су квалитативни помаци направљени. Овај део садржи и излагања везана за УНЕСК-ов форум о рангирању Универзитета у свету, обележавање 20 година Темпус програма, промоцију Пројекта „Свет у Србији“, о делу Николе Тесле, о доприносу Милутина Миланковића развоју научне мисли у свету, као и бројне друге теме. Ово поглавље представља прави извор података за све истраживаче образовног система Републике Србије и даје могућност аналитичког истраживања сваког дела образовног система. Ово је прави „рудник података“, који на најбољи начин осликава шта је све карактеристика образовног система као и шта је учињено током пет година на унапређењу квалитета образовања у Србији.

Четврти део под називом „Медији и просвета“, представља приказ медијског представљања образовног система Републике Србије током обог периода. Садржај текстова потврђује постојање конзинстентности у мерама које су предузете, постојања јасног плана шта треба предузети да би се образовни систем у Србији унапредио, шта поједине образовне институције и образовање у целини значе за развој Србије и колики је значај образовања за будући развој појединца и друштва у целини.

У поглављу пет под насловом „Уместо закључка“, аутор наводи који су све резултати постигнути у последњих пет година. Аутор нас упознаје резултатима на PISA и TIMSS истраживањима одржаних у овом периоду где су резултати ученика били бољи него раније, као и о отварању пет нових високошколских институција, реализацији пројеката „Бесплатни уџбеници“, „Свет у Србији“, „Подршка Србима из региона“, „Крос РТС-а кроз Србију“, рангирању београдског Универзитета на Шангајској листи високошколских институција (на којој се 2012. године нашао међу првих 500 најпрестижнијих институт у свету, а 2013. међу 400 првих универзитета, на листи од 22.000 универзитета), предузетим мерама на повећању школарина за ученике и студенте, као и бројним другим подацима. Аутор, по први пут, што је неуобичајено за научне студије овог типа, даје и списак питања, тема и пројеката који су започети током пет година анализираног периода, а који нису завршени. Међу њима аутор наводи да није завршен: Национални оквир квалификација, Нови закон о високом образовању, Закон о студентском образовању, Пројекат о финансирању просвете по глави ученика, Критеријуми за рангирање факултета и универзитета у Србији, Концепт завршног испита у средњем образовању, тзв. Велика матура, Закон о инспекцијским пословима у образовању, Регистар наставника у области високог образовања и др.

На овај начин аутор је оставио „отворена врата“ за све будуће доносиоце одлука у образовању, као и истраживаче образовног система Републике Србије, које је одлуке и

мере могуће предузети у будућности за унапређење образовног система Републике Србије.

Уз 53 фотографије садржаних на крају ове студије, као и списак коришћене литературе, уз све претходно набројане елементе, ова монографија представља драгоцен извор података о образовном систем у Републике Србије, приказ једног кратког периода у развоју образовања у Србији, и драгоцен допринос фонду научнг сазнања о развоју образовања у Србији.

Обрадовић В. Жарко, (2021), Мека моћ Кине и Балкан – пример Србије, *Социолошки преглед*, vol. LV (2021), no 4, Београд, стр. 1771-1798, ISSN 0085-632, e ISSN 2560-4880, udk 316 (M 23)

Рад се бави истраживањем садржаја категорије меке моћи држава, и односу на то меком моћи Народне Републике Кине и њеним присуством и утицајем на простору Балкана. Кина је економски, политички и војно јенда од најутицајнијих држава на свету, која је у задњој деценији више него икад пре присутна и на простору Балкана. Аутор истражује садржај сарадње Народне Републике Кине са државама Балкана, било кроз Процес 16+1 или кроз различите пројекте билатералног карактера. Међу свим балканским државама, НР Кина има односе највишег нивоа са Републиком Србијом, ниво „свеобухватног стратешког партнерства“, што је пример успешне сарадње између две државе, али и разлог да друге државе и велике силе (Европска Унија и САД) критикују ту сарадњу. Западне земље у Кини виде стратешког противника на Балкану, кога треба онемогућити, без обзира на користи које од сарадње са Кином имају балканске државе.

Аутор нас упознаје са ставовима Џозефа Наја, познатог америчког научника, који констатује да мека моћ држава почива на култури, политичким вредностима и спољним политикама држава. Нај такође, приликом анализе капацитета меке моћи држава у међународним односима, констатује да Кина представља азијског гиганта за коју постоје знаци експанзије ресурса меке моћи, али да постоје ограничења те моћи на глобалном плану.

Аутор анализира раст укупне моћи Народне Републике Кине на почетку XXI века, које је повезано са економским развојем Кине и повећање њеног економског утицаја на међународном плану, као и кроз промоцију и реализацију развојних пројеката регионалног или глобалног карактера као што су „Процес сарадње 16+1“ и „Појас и пут“. Таксативним навођењем свих елемената меке моћи Кине на међународном плану, аутор констатује да се ставови Џ. Наја о утицају меке моћи Кине не могу у потпуности сматрати тачним, с обзиром да је Кина ширењем своје меке моћи, пре свега у области економског утицаја на глобалном нивоу, постала пожељан партнер за сарадњу са бројним земљама као и чинилац утицаја на глобалном плану. Поред класичних ресурса меке моћи, везаних пре свега за културу, Кина је више него и једна земља пре развила аспект меке моћи економије

у међународним односима реализацијом развојних пројеката „Појас и пут“ или „Процес сарадње 16+1“ Кина је показала како економија може бити у функцији развоја, повезивања држава, унапређења квалитета живота и људи, али и важан ресурс јачања укупне моћи државе (Кине) на међународном плану.

Аутор констатује да присуство Кине на Балкану и њена сарадња са државама овог простора, има доминантно економску димензију, без изражених геополитичких аспеката. НР Кина је државама Балкана понудила сарадњу кроз реализацију конкретних пројеката који доносе обострану корист државама учесницама, али и повезивање две или више држава региона (кроз реализацију путних и(ли) железничких пројеката) чиме се јача сарадња држава региона, али и мења перцепција народа и држава Балкана о карактеру међусобних односа и понашању великих сила. На Балкану и у Европи, Србија представља јединствен пример успешне сарадње са Кином у свим областима (инфраструктуре, саобраћаја, енергетике, просвете, науке, културе, информисања и др.) који јачају економски и друштвени развој Србије али и везе између две државе. Такав карактер билатералних односа наилази на негативну реакцију ЕУ и САД, који различитим мерама покушавају да сарадњу Србије са Кином умање или прекину, али у томе немају успеха. Аутор констатује да је сарадња између Србије и Кине све већа а међудржавни односи све јачи.

Обрадовић В. Жарко, (2018) Положај мањина у Југославијама, *Социолошки преглед*, vol. LII (2018) no 4, стр. 1171-1195 бр. 4/2018, Београд 2018., стр. 1171-1195, ISSN 0085-6320 е ISSN 2560-4880 UDK 316 doi: 10.5937/socpreg 52-19885 (M24)

Аутор анализира положај различитих мањинских заједница у Југославијама, од 1918. када је настала Краљевина Срба, Хрвата и Словенаца, до 2003. године када је Савезна Република Југославија престала да постоји и формирана нова држава: Државна заједница Србија и Црна Гора. Кроз обиље докумената (уговори, споразуми, одлуке и др.) и конкретних података, аутор анализира улогу и утицај великих сила на простор Балкана и Југославије од значаја за положај припадника мањина. Рад прати положај припадника мањина у различитим временским периодима трајања Југославије и кроз различите политичке системе установљене у Југославији током њеног постојања.

Краљевина Југославија је била изграђена као унитарна, централистички организована држава, „једног народа са три племена“, где су припадници мањина имали права само ако је то био део међународних обавеза државе или интерес успостављања блиских односа са неком од великих, суседних држава. Зато су неке мањине биле признате и било им је омогућено очување мањинских посебности, а друге су остале без подршке и помоћи државе. Социјалистичка Југославија је од свог оснивања (1945.) признала постојање свих мањинских заједница. Припадници националних мањина су не само добиле могућност за развој својих посебности, већ су и нормативно и у пракси биле изједначене са припадницима шест народа. Карактер изградње југословенске Федерације,

са шест република и две покрајине и бројност двеју мањина (албанске и мађарске) унутар аутономних покрајина Републике Србије, учиниле су да су ове две националне мањине „имале предност“ у односу на остале у Југославији. Албанска национална мањина је имала могућност образовања на матерњем језику на свим нивима образовања још почетком седамдестих година прошлог века, што је био јединствен случај у свету. Поред тога држава је улагале веома значајна финансијска средства за економски развој Косова и Метохије. Све ове мере државе на унапређењу економског и друштвеног положаја припадника албанске мањине, негиране су од стране сепаратистичког покрета албанаца током деведесетих година и од стране западних земаља које су пружале подршку том покрету. Посебност мањинске политике обе Југославије (и краљевине и републике) представља чињеница је положај припадника италијанске мањине био предмет међународних уговора, али и да је упркос високом степену права који су уживали, постојало њихово иселјавање у матичну земљу Италију. Исти случај је и са припадницима турске националне мањине, уз разлику да у Краљевини Југославији нису били признати, док су у Социјалистичкој Југославији имали цео корпус права за очување својих посебности.

Савезна Република Југославија, иако територијалном мања у односу на претходну државу, имала је у саставу становништва, поред два народа, велики број различитих мањина. Иако је нормативни оквир заштите мањина био додатно унапређен, због политичких, економских, социјалних и других проблема са којима се СР Југославија суочавала, ниво мањинске заштите умањен је у односу на претходни период. Аутор на крају констатује да су ескалација сепаратистичког покрета косовских албанаца и бомбардовање СР Југославије 1999. године од стране НАТО-а, скоро у потпуности умањили значај свега позитивног што је учињено на афирмацији положаја националних мањина у СР Југославији, а нарочито у претходној Социјалистичкој Југославији.

Базих Јован, Курек-Бујвик Ева, Обрадовић Жарко, Србија и изазови европских интеграција, (2019), Српска политичка мисао, Институт за политичке студије, 2/2019., Београд 2019., стр. 40-72, ISSN 0354-5989 UDK 32 DOI: 10-22182/spm.6422019 (M24)

Рад разматра различите аспекте савремених политичких догађаја и процеса који све више доводе у питање могућност опстанка Србије у евроинтеграцијским процесима, чији је крајњи циљ остваривање пуноправно чланство у ЕУ, што је један од кључних приоритета и стратешки циљ актуелне политике Републике Србије. У том контексту, у раду се нарочито указује на: еволуцију опредељења за чланство Србије у ЕУ након промена од 5. октобра 2000. године и ток реформских порцеса који воде томе; на асиметричне, непринципијелне и непредвидиве политичке услове и ултиматуме који се постављају Србији у преговарачком процесу, међу којима је најтеже признање независности Косова, чиме се дестабилизује Србија, нарушава њен територијални

интегритет и суверенитет; као и на друге политичке појаве које доводе у питање перспективу чланства Србије у ЕУ.

У раду се констатује да упркос чињеници да је опредељење Србије за приступ и пуноправно чланство у ЕУ јачало од 2000. године и да је то било препознато од стране ЕУ па је дошло и до потписивања Споразума о стабилизацији придруживања, Европски савет је тек 1. марта 2012. године објавио да је Србија постала званични кандидат за чланство у ЕУ. Прва међувладина конференција о приступању Србије ЕУ одржана је 21. јануара 2014. године. У исто време упркос опредељењу Србије и испуњавању бројних обавеза из преговарачког процеса, пут Србије ка ЕУ је објективно био успорен и кроз процес нестанка заједничке државе Србије и Црне Горе (која је престала да постоји 2006. године када су се грађани Црне Горе на референдуму изјаснили за издвајање Црне Горе из Државне заједнице Србије и Црне Горе) тако и кроз неуспеле раговоре са представницима привремених институција Косова и Метохије 2006. године, кроз једнострано проглашење независности Косова 2008. године, коју Србија није признала. Тзв. независност Косова су одмах признале и подржале 22 од 27 држава чланице ЕУ као и њене институције, што је не само било супротно међународном праву, него и садржају бројних докумената саме ЕУ. Притисци на Србију од стране појединих чланица ЕУ директно су се наставили са намером да се призна тзв. независност Косова, а од сам ЕУ на инсистирању за успостављање „добросусетских односа са Косовом“. Европска унија у исто време врши константан притисак на Србију да смањи своју сарадњу са Руском Федерацијом и Народном Републиком Кином, што би драстично погоршало добре односе Србије са овим два великим и утицајним државама у међународној заједници. У раду се констатује да овакав притисак ЕУ, да Србија прихвати кључне политичке захтеве, а да за узврат не постоји јасан план европског пута Србије, доводи и до пада расположења грађана према чланству Србије у ЕУ. Док је новембра 2009. године 73% грађана Републике Србије имало позитиван став према чланству Србије у ЕУ, због свега што се у међувремену дешавало, тај проценат је децембра 2018. године пао на 55%.

У раду се констатује да упркос свему, Србија покушава да истраје на путу евроинтеграција „додуше са мање ентузијазма и спремности“. Међутим, сви су изгледи да Србија под свим притисцима и ултиматима који долазе са нивоа ЕУ (или држава чланица појединачно) не може достојанствено опстати на европском путу.

Obradović Žarko, Mladenović Miroslav, (2022) Security component of states' stability on National and International level, *International Problems*, Institute of Internacional Politics and Economics, (potvrda da je rad primljen i predat u štampu) (M24)

У раду се анализира проблематика политичке стабилности у контексту промена позиције главних политичких субјеката. Измењена улога националне државе у условима глобализације, неминовно се одражава на поимање и стање феномена безбедности. С друге стране, број и карактеристике безбедносних изазова и претњи значајно се повећао.

Поред од раније присутних проблема, дошло је до повећања наркотрафикаинга, нелегалних миграција, пораста трговине људским органима, ескалације пиратерије и криминализације различитих сфера живота. Задење две године свет се суочио и са нови глобалним безбедносним проблемом, овог пута у области здравља – пандемијом ковида 19. Пракса је показала да је у већини случајева национална држава постала слабија и несамосталнија, а њој одговарајући, државноцентристички систем безбедности, неефикасан, скуп, гломазан и неадекватан многим новим претњама. Аутори констатују да безбедносни изазови имају своју пројекцију како на националном тако и на међународном плану, а могућност деловања државе битно је сужена, понкад и сасвим онемогућена. Разлог томе није само процес глобализације који је националне границе учинио порозним, а могућност реакције ограниченом, већ и врсте безбедносних претњи са којима се државе суочавају.

У условима униполарног света могућност одбране суверенитета малих држава од претњи хегемона и његових свезника је готово немогуће. Са друге стране, у мултиполарном свету, могућност самовољног деловања једне или више држава се значајно смањује, али то не значи да безбедносне претње по остале државе то не постоји. С тога држава колико год да је јачала свој систем безбедности, објективно није у стању сама да се супротстави новим безбедносним изазовима. Само сарадња више држава, размена података, координација заједничких активности, као и заједничко деловање, јесу претпоставке успешног супротстављања безбедносним изазовима и сигурности, односно стабилности система националне безбедности. Ово тим више што се данашњи положај националне државе, посматра у контексту глобализације, у многим областима карактерише смањењем њене регулаторне функције у корист других социјалних подсистема. То значи да је у великој мери суштина државног суверенитета измењена, па у неким случајевима и доведена у питање.

Аутори закључују да се посматрано са глобалног нивоа може рећи да је укупна моћ националних држава остала иста, али је распоређена асиметрично. Док су неке земље практично изгубиле свој суверенитет и постале „фрагментиране“ државе, неке су се издигле изнад, за националну државу уобичајених могућности и постале „функционални еквивалент светске владе“.

Obradović V. Žarko, Stanojević Petar, Jeftić Zoran, (2021) Natural gas as a subject of geopolitical interests of states, *Srpska politička misao*, Institut za političke studije, Beograd, br 4/2021., 327:911.3]:620.9, UDC: 327:911.3]:620.9 DOI: <https://doi.org/10.22182/spm.7442021.11> (M24)

Рад истражује у којој је мери питање продаје, куповине или пак транзита природног гаса међу државама на простору Европе у последњој деценији, поред економске добило и много ширу, за поједине државе и значајнију, геополитичку димензију. Аутори констатују да је природни гас постао политичко оружје и предмет геополитичких интереса појединих држава, што на најбољи начин показује судбина

гасовода „Северни ток 2“, „Јужни ток“ и „Турски ток“. Ови гасоводи су пројектовани да повежу Русију са Немачком, Бугарском и Турском, а онда и са другим европским државама које су на траси изградње гасовода или имају потребе за руским гасом. Аутори констатују да су ови гасоводи стратешки били планирани током година спорења и сукоба Руске федерације са Украјином, око цене и количине гаса који се преко Украјине транспортује другим европским државама. Реализацијом ових гасовода Украјина би изгубила значај „транзитне земље за руски гас“. Та два елемента руског гаса „снабдевање европских земаља“ и „унапређење међусобне сарадње уз заобилажење Украјине“, били су повод за деловање САД на спречавању и изградњи ових гасовода. С образложењем бриге о „европској енергетској безбедности“ и „потреби диверзификације гасног снабдевања европских држава“ САД суштински делују против руске Федерације и њеног присуства у Европи. Уз то САД нуде свој течни гас (кога још увек нема довољно) и изградњу нових гасовода (којих нема или су лимитирани са количином гаса), а све да се спречи куповина руског гаса и утицај Русије у Европи.

Глобални интереси држава и њихови међусобни односи, утицали су на судбину гасовода Јужни ток, који није изграђен. Упркос чињеници да би гас из овог гасовода био јако потребан земљама југоисточне Европе, да би и друге европске државе добиле додатне количине гаса, да би се остварило диверзификовање снабдевања гасом европских држава, овај пројекат није реализован. Према наводима бугарског председника Владе, из седишта Европске уније (Брисела) је затражено да Бугарска обустави издавање дозвола за изградњу гасовода преко њене територије, што је и одредило коначну, негативну судбину гасовода Јужни ток. Гасовод „Турски ток“ је делимично изграђен. Завршене су обе цеви гасовода из Русије до Турске, као и преко Бугарске и Србије до Мађарске и започета је испорука гаса. Аутори су истакли да је током изградње гасовода постојао константан притисак САД да се обустави изградња другог крака гасовода (према европским земљама) при чему се игноришу интереси европских држава за гасом. Очигледно је да ће односи унутар Европске уније, као и односи у труглу ЕУ, САД, Русија, одредити и судбину другог крака гасовода Турски ток.

Гасовод Северни ток 2 је завршен али још увек није стављен у употребу. САД инсистирају да се овај гасовод не реализује, чему се супротставља Немачка која има велике потребе за руским гасом. У раду се наводи да је Немачка у овом великом одмеравању снага између Америке и Русије остала једини победник. Немачка наине није покварила односе са САД (упркос противљењу њиховим санкцијама), има директне гасне везе са Русијом, повећала је количине руског гаса за потребе своје економије и успела је да „убеди“ руску Федерацију да се Украјином потпише уговор о транзиту гаса преко Украјина до 2025. године. На тај начин Украјина је „задржала“ своју улогу не само транзитне земље за гас него и земље која је стратешки партнер западних земаља. Доказ снаге Немачке огледа се и у чињеници да, иако је велики број чланица ЕУ био против „Северног тока 2“, они нису успеле да зауставе изградњу гасовода.

Да је реч о стратешком деловању Руске Федерације у питању дистрибуције и продаје природног гаса показано је кроз изградњу нових гасовода. Када је 2014. године

постало јасно да гасовод Јужни ток неће бити изграђен, Русија се договорила са Турском и НР Кином о изградњи гасовода и испоруци гаса. Један заустављени гасовод је отворио врата за два нова гасна пројекта. Почетком децембра 2019. године пуштен је у рад гасовод „Снага Сибира“ којим се руски гас испоручује у Кину. Предвиђена је испорука од 38 млрд. кубика гаса годишње у Кину, у периоду од 30 година. Први део „Туског тока“ је завршен а у току је изградња другог крака гасовода.

Аутори констатују да природни гас није више само један од енергената потребних државама, већ је постао и политичко средство држава и да геополитички интереси држава, (великих сила по правилу) одређују субину појединих гасовода а тиме утичу и на положај и економски развој оних држава којима је гас неопходан, а недовољно су јаке да могу гас самостално да обезбеде. У таквим случајевима о њиховој „гасној судбини“ одлучују други – велике државе и њихови интереси.

Обрадовић Жарко, Базић Јован, (2021), Друштвени-политички узроци и последице ангажовања великих сила на Балкану, *Национални интерес*, Институт за политичке студије, Београд, бр. 3/2021., стр. 9-32, УДК 327::911.3(497)“18/20“ DOI:<https://doi.org/10.22182/in.4032021.1> (M51)

У раду су изложени резултати анализе о друштвеним узроцима и разлозима који су навели велике силе да буду присутне и умешане у догађају на Балкану, као и на судбину балканских држава и квалитет живота њихових грађана. Као саставни део истраживања у раду је изнета хронологија најважнијих друштвено-историјских догађаја из XIX и XX века који су пресудно утицали на уређење Балкана и стварање националних држава.

Аутори констатују да је процес стварања националних држава балканских народа текао уз умешаност великих сила које су, у коначном, одлучивале о томе да ли ће неки од народа на Балкану имати своју државу и колика ће бити територија те државе. Истовремено велике силе су имале своје геополитичке интересе на Балкану. Настојале су пре свега, да у договорима са неком од других великих сила постигну сагласност о заједничким циљевима и „равнотежи снага“ на Балкану. Велике силе се нису либиле да територије појединих балканских држава нуде другим државама као залог за приступање војном савезу, као што је то чињено на почетку Првог и Другог светског рата. Дојучерашњи непријатељи су постајали пријатељи, а пријатељи су брзо заборављени и препуштени својој судбини. Велике силе су се опредељивале према својим интересима.

У раду се анализира и судбина националних програма балканских народа. Због демографске измешаности становништва на Балкану реализација ниједног од тих програма није била могућа а да се не „захвати“ део територије другог народа и угрозе животи становника тих подручја. Поједине балканске државе су зато прибегавале и рату као средству за остваривање својих националних циљева.

Аутори констатују да је жеља за контролом простора Балкана и намера да се спречи окупљање српског народа у једну државу представљало главни мотив Аустро-Угарске за оружани напад на Србију 1914. године, чиме је започет Први светски рат. После Првог светског рата на Балкану није било изражено присуство Аустро-Угарске (јер је у рату поражена и нестала као држава) као ни Русије (јер је извршена револуција због чега се она повукла са Балкана) и Турске (која је тек једним малим делом територије остала присутна на Балкану). Крајем Другог светског рата СССР се враћа на Балкан као земља победница која је ослободила поједине државе од фашизма и утицала да се у њима успостави нови друштвено-политички систем. У биполарном свету, који је трајао скоро пет деценија, неке балканске државе (Бугарска и Румунија) су биле део источног блока и делиле су судбину односа СССР-а са САД.

Државна структура која је успостављена на Балкану после Првог светског рата, без обзира на промене политичког система у неким од њих, трајала је све до почетка деведесетих година прошлог века. Крај хладног рата донео је и промене у балканским државама. Део промена на Балкану је и разбијање Југославије и формирање нових држава на њеном простору. Западне земље су пресудно утицале на „уређење“ међудржавних односа на Балкану, кроз признање државности бивших република Југославије и утврђивање републичких граница као међународних (Бадинтерова комисија). САД су пресудно утицале и на уређење БиХ, као и на односа њених народа, кроз организацију мировних преговора и потписивање споразума у Дејтону.

Крај XX века донео је и једну нову појаву, дотад незабележену у историји Балкана. Деветнаест западних земаља, чланица НАТО-пакта су, без одлуке Савета безбедности УН, извршиле агресију на једну суверену земљу – СР Југославију. Повод за агресију је формално било решавање „косовског питања“, а суштински, то је била демонстрација моћи западних земаља предвођених САД ради одвајања дела територије Србије (Косово и Метохије) и њено стављање под међународну управу, најпре УН а потом и ЕУ.

Аутори констатују да ЕУ и САД сматрају Балкан зоном својих интереса и настоје да различитим мерама умање сарадњу балканских држава са Русијом и Кином, чија је економска сарадња са балканским државама у последњој деценији у порасту. ЕУ и САД то образлажу „племенитим намерама“, како би спречиле „малигни утицај Русије и Кине“ а у ствари реч је о том да настоје да имају потпуни утицај и контролу над простором и државама Балкана. На исти начин као што су то све велике силе то чиниле на Балкану у последња два века.

Stanojević Petar, Jeftić Zoran, Obradović Žarko, (2020), The Western Balkans Countries' Accession To The European Union From The Energy Perspective, *The Review of International Affairs*, The Institute of International Politics and Economics, Belgrade, VOL, LXXI, No. 1178, april-june 2020. pp. 27-55, UDK 327 ISSN 0486-6096 (M51)

Предмет изучавања овог рада је ситуација у земљама Западног Балкана, из перспективе енергетике, као и одређивање реалног рока за испуњење критеријума који би омогућили њихов пријем у ЕУ узимајући у обзир сва ограничења. Рад је анализирао могућности земаља Западног Балкана да убрзају процес евроинтеграција, прилагоде се функционисању евроског тржишта енергије и испуне услове приступања до 2025. године, као и указао на утицаје различитих фактора, укључујући утицаје земаља ван региона.

Аутори констатују да разматрање критеријума прикључења ЕУ, како правних, имплементационих, тако и техно-економско-логистичких, јасно указује на озбиљну неспремност земаља Западног Балкана да се одмах прикључе ЕУ као равноправне чланице у енергетском сектору. Техно-економско-логистичка ограничења указују на велика средства која су потребна за достизање постављених критеријума. Обим потребних издвајања је јако велики, тако да земље Западног Балкана тешко да могу да га поднесу самостално. Ни време не иде у прилог земљама региона, што потврђује пример Србије, која је уз Црну Гору, најдаље одмакла у процесима придруживања. На граници је техничких могућности да се реализују сви пројкти до 2025. године у случају Србије. Остале земље, а можда и Црна Гора (због обавезних резерви нафте и деривата) готово да немају могућности да буду спремне за прикључивање ЕУ до 2025. године.

Процес придруживања земаља Западног Балкана је свакако вишефакторски условљен. Важно је истаћи да власништво над енергетским компанијама од стране држава ван ЕУ не може директно да се доведе у корелацију са испуњењем захтева ЕУ. Руске компаније поседују већински пакет акција Нафтне индустрије Србије, Југоросгас је једина страна компанија у региону која поседује део транспортног гасовода, па ипак је Србија највише напредовала у интеграцијама са ЕУ. Албанија је потпуно под западним утицајем, а тамо практично да нема озбиљнијих страних инвестиција у енергетском сектору. Б и Х је најмање одмакла у евроинтеграцијама, између осталог због непрекидног сукоба око надлежности међу ентитетима. Македонија је најдаље одмакла у приватизацији, и то највише од стране компанија из ЕУ, а закон којим се уводи трећи енергетски пакет је усвојила последња од свих земаља на Западном Балкану.

У раду се наводи да од земаља ван ЕУ највећи утицај на регион и његову енергетику остварује Русија, али више кроз наслеђени положај јединог снабдевача природним гасом, него на неке друге начине. Чини се да је задржавање удела на тржишту гаса региона у ствари једини стратешки циљ на коме Русија ради, користећи све полуге утицаја које су јој на располагању.

ЕУ озбиљно катализује процес израде одговарајућих законских и подзаконских докумената у свим земљама региона. Један од узрока кашњења израде прописа је свакако мањак људских ресурса и компетенција. Чак и када се уз подршку Енергеске Заједнице израде одговарајући документи или усвоје закони и подзаконски акти, државе региона не чине довољно на примени сопствених прописа.

Аутори наводе да је за „пројекте од заједничког интереса“ ЕУ издвојила око 30% укупних средстава у виду донација, што из перспективе земаља региона то свакако нису довољна средства.

С обзиром на успореност процеса приступања земаља Западног Балкана ЕУ на плану енергетике, потребно је повећање донација и улагање напора на изградњи институционалних капацитета региона. Ово утолико пре што ће увођење „Четвртог енергетског пакета“ и нових еколошких прописа повећати јаз између земаља ЕУ и Западног Балкана до граница непремостивости и да ће за његово савлађивање вероватно требади деценије.

Аутори на крају текста констатују да било која одлука о прикључењу земаља региона до 2025. године може бити донета само из разлога остварења политичких циљева ЕУ. Могло би се са сигурношћу утврдити да без јасне политичке воље већина земаља Западног Балкана, по објективним критеријумима, ни до краја наредне деценије неће бити спремна за приступање Унији. То значи да уколико се жели брзо испуњење свих критеријума, модел по коме земље будуће чланице претежно то саме финансирају, мора бити промењен и већи износи, како стручно-техничке, тако и финансијске помоћи, морају бити одобрени. Истовремено је јасно да ЕУ, барем у сектору енергетике није оставио овај регион по страни, имајући у виду непрекидне активности и мониторинг енергетске заједнице, редовне састанке на министарском нивоу, одобравање нових донација и финансирање пројеката.

Jeftić Zoran, Mišev Gordana, Obradović Žarko, Stanojević Petar, (2018) Savremeni konflikti i njihove tendencije, *Vojno delo*, Beograd, br. 7/2018., str. 23-40, DOI: 105937/vojdelo 1807023J (M51)

Рад анализира савремене конфликте у свету и њихове тенденције. Карактеристика садашњег светског поретка није недостатак биполарности или мултиполарности великих сила, већ подељеност политичких и економских интереса геополитичким амбицијама мањих или већих светских сила, што оставља простор за редефинисање њихових улога у оружаним сукобима широм планете. Ресурси, било да је о храна, енергији, или сировина реч, су отворени или прикривени разлози за оружане сукобе.

Постепен, али велики раст националних економија, као што је Кина, Индија, Бразил, уз стабилизовање Русије као светске силе, мења економску па самим тим и геополитичку слику света.

Аутори констатују да савремени ратови постају комплекснији, опаснији, без јасних граница, циљева, сфера интереса. Све је више актера на глобалној сцени од међународних

војних организација (НАТО нпр.), економских и политичких унија (ЕУ АСЕАН; БРИКС), финансијских институција (ММФ, ЕИБ), до појединачних држава, терористичких организација (Ал-Каида, Боко Харам) и интернет група (Анонимуси, Викиликс). Комплексност мултиполарног свта, нови изазови савремених начина ратовања, недовољно природних ресурса и недефинисане сфере утицаја, воде у хаос великих размера.

Данас уместо ратова између држава и њихових савезника, који су чинили преко 40% сих сукоба у доба хладног рата, имамо грађанске ратове, чији број алармантно расте (скоро 90% свих сукоба) и у којима, због испреплетаности различитих интереса великих сила, долази до стварања различитих грађанских милитаристичких група које воде интерне ратове са циљем дестабилизације читавог региона. Велике силе воде ратове на територијама које чак нису ни на њиховом континенту, а отварање војних база решава дилеме логистике, домета балистичких ракета и других врста наоружања. Порозност међудржавних граница наглашавају и сукоби у сајбер простору. Страна умешаност обухвата око $\frac{3}{4}$ у оба посматрана периода (између 1945. и 1990. и од 1990. до 2018), а њихов проценат у броју нерешених сукоба у првом посматраном периоду је 100%, а у другом око 85%. Логичан закључак је да су нерешени сукоби који трају још од Другог светског рата директна последица страног мешања и немогућности договора великих сила.

Аутори констатују да промене које су захватиле државе, затим однос војне и економске моћи, мултипликовање и преплитање интереса, нису промениле узроке (ресурси, енергенти, греостратешки положај), али јесу природу сукоба. Са војног становишта могу се извући закључци да војске сутрашњице морају да се припреме за три врсте сукоба: 1) са великим силама, како би их одвратиле од намере преузимања њихових националних ресурса; 2) грађанске ратове и сличне унутардржавне сукобе, који постају доминантан облик ратовања великих против малих и 3) рат у сајбер сфери. За прву групу сукоба треба изградити снаге одвраћања, за другу свакако треба ојачати обаветајно-безбедносне и војно-полицијске снаге, а за трећу се мора створити нови организационо-технолошки подсистем оружаних снага (као што су урадиле Русија, Кина, Индонезија и сл.). Све ово подразумева успостаљање одговарајућих организационо-технолошких приоритета.

Јефтић Зоран, Обрадовић Жарко, Станојевић Петар, (2020), Организационе промене у Министарству одбране у XXI веку, *Национални интерес*, Институт за политичке студије, Београд, година XVI, vol 38. бр. 2/2020, стр. 31-53, УДК 323.1 (=163.41) ISSN 1820-4996 (M51)

Национална безбедност 21. века угрожена је новом лезом савремених безбедносних изазова, који имају захват од политике, економије, енергетике, екологије културе до свих других облика друштвеног живота. Традиционално и државоцентрично схватање безбедности и одбране, као њеног ужег дела, постала су преуска у условима

глобалног друштва. Тражење одговора на безбедносне изазове и заштита виталих интереса земље намеће потребу анагажовања великог броја актера. Повећање броја учесника у изградњи националне безбедности али и сложеност безбедносних ризика условљавају јединствен систем националне безбедности и усклађен одговор на све потенцијалне облике угрожавања. Упркос новој парадигми безбедности сектор одбране је и даље остао централна тема изградње савремених система националне безбедности, што истовремено захтева његову модернизацију и усклађивање са актуелним и будућим безбедносним изазовима. Такав приступ није само последица интегрисања у савремене међународне токове већ и унутрашња потреба сваке земље.

Организационе промене у министарству одбране било које државе, па самим тим и у оквиру Републике Србије, никада и никако нису (нити их треба разумети као) унутрашње, само организационо или техничко питање рада једне Владе, већ представља синтезу утицаја више фактора (унутрашњих и спољних) о положају, месту и улози система одбране у политичком систему земље. Република Србија је одпочела реорганизацију у времену престанка постојања СР Југославије и успостављања Државне заједнице Србија и Црна Гора. Нефункционална државна творевина, која је узроковала и незаинтересованост политичке елите за реформу сектора безбедности, није створила амбијент за озбиљне организационе захвате. Са друге стране формирањем тимова за реформу у оквиру Министарства одбране али и унутрашња потреба система дала су виђење могућих правац реформе и нову визију организације Министарства одбране у 21. веку.

Поред тога што треба да испуни модерне захтеве цивилне контроле, организација мора да има целине задужене за покривање свих потребних група послова и циљева који јој се намећу. Од 2000. године до данас организација Министарства одбране и Генералштаба су се више пута мењале да би испуниле наведене захтеве. Пређен је пут од „минималне структуре и улоге МО“ до модерне структуре и организације која може одговорити на савремене захтеве. У међувремену је дошло до балансирања „моћи“ и значаја појединих елемената у организацији. Логистичке функције су обједињене у једном сектору. Порастао је, тако, организациони значај „Управе за војно здравство“. Неки делови система одбране, који део своје функције обављају са цивилним сектором добили су своје место у оквиру МО и издвојени су из „војске“, попут Универзитета одбране. После неког времена увидело се да одбрана мора бити заснована на свим расположивим државним ресурсима и да је немогуће организовати успешан одбрамбени систем без сарадње свих субјеката друштва, посебно у малим земљама попут Србије. Тако је поново уведен Сектор за цивилну одбрану и припрему одбране. Кроз „Управу за традицију, стандард и ветеране“ држава је поново успоставила оквир за бригу како о сталном кадру и ветеранима, што ће сигурно имати последице на побољшање морала и поверења у оружаним снагама.

Аутори констатују да се достигнути ниво реформи креће се у прилично широком распону, али најчешће зависи од позиције онога који процењује. За многа питања, неопходно је и дуже време и више средстава. У том смислу, будуће активности на

реформама морају пратити и реформисану друштвену реалност од које се очекује да пружи позитиван импулс тим процесима. Овај импулс може бити двојак и ићи ће у правцу потпуне професионализације одбране или поновног омасовљења одбрамбене базе преко увођења обавезног војног рока. Овај други правац подразумеваће веће усмерење према решењима која су постојала у СФРЈ или СРЈ. Као један од основних покретача реформе, организационе промене стварају предуслов за изградњу ефикасног и ефективног система заснованог на економској и финансијској одрживости буџета. Развој организационих решења МО РС у последње две деценије допринео је да имамо организациону структуру примерену стварним потребама Србије. Ово достигнуће створило је амбијент да се МО и Војска Србије налазе у реформском захвату усмереном ка вишем нивоу оптимизације доброг управљања системом одбране. Може се закључити да је „врх“војне организације у организационом смислу „довољно добро“ устројен. Његово ширење, уколико буде повећања бројног стања оружаних снага, нема потребе да иде у организационом смислу (додавање нових организационих целина), већ у смислу повећања броја извршилаца, информатичких ресурса и система управљања.

V ИСПУЊЕНОСТ ОСТАЛИХ ПОСЕБНИХ ОБАВЕЗНИХ УСЛОВА ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА

Искуство у педагошком раду са студентима

Жарко Обрадовић, као асистент, доцент и ванредни професор већ више од 17 година учествује у извођењу наставе у високом образовању и током тог периода имао је активан и успешан однос у раду са студентима. У том периоду активно је помагао студентима у припреми и изради завршних и мастер радова, као и докторских дисертација.

У периоду од избора у звање ванредног професора, у оквиру наставе на основним академским студијама, на предмету „Основи геополитике“ био је ментор за израду тринаест завршних радова студената Факултета безбедности Универзитета у Београду.

Позитивна оцена педагошког рада у студентским анкетама током претходног изборног периода

На основним академским студијама кандидат Жарко Обрадовић је предавао свој основни предмет „Основи геополитике“. На мастер студијама реализовао је предмет „Геополитика Балкана“, на докторским академским студијама држао је наставу на предмету „Геополитички аспекти националне одбране“.

Као предавач по позиву учествовао је у реализацији наставе, на Високим студијама безбедности и одбране, Школи националне одбране Универзитета одбране. Наставу је

изводио у оквиру наставног подручја „Стратегијско окружење“ на тему: „Геополитички односи у свету“.

Током извођења наставе на Основним академским студијама на предмету „Основи геополитике“ имао је одличну оцену педагошког рада у студентским анкетама. Просечна оцена педагошког рада износи 4,6.

Цитираност

Према подацима добијеним преко Google Scholar-а, број хетероцитата кандидата Жарка Обрадовића је 40.

Једно пленарно предавање на међународном или домаћем научном скупу или два саопштења на међународном или домаћем научно скупу.

Кандидат Жарко Обрадовић је у периоду од избора у звање ванредног професора учествовао на 13 научних конференција, од чега 8 међународних и 5 националних.

Кандидат је имао 8 излагања на међународним научним конференцијама, одржаним у иностранству и Србији, укључујући излагања по позиву. Од тих 8 излагања, 6 излагања су објављена у зборницима радова на различитим језицима. Два излагања, са међународних научних конференција у Шангају и Пекингу, објављена су на кинеском и енглеском језику. Четири излагања са међународних научних конференција одржаних у Србији, објављени су на српском и енглеском језику.

Кандидат је имао 5 излагања на научним конференцијама одржаним у Србији од чега су 3 излагања објављена. Од тих 5 излагања, 3 излагања су објављена у зборницима радова на српском и енглеском језику.

Одобрен универзитетски уџбеник или научна монографија (са ИСБН бројем) из научне области за коју се бира

Кандидат је у периоду од избора у звање ванредног професора објавио две монографије:

Демократска Федеративна Југославија, велике силе и суседне државе (геополитички аспекти и последице), Институт за међународну политику и привреду, Чигоја штампа, Београд 2022. стр. 267, ISBN 978-86-531-0729-1(ЧШ) COBISS. SR-ID 57006601 (из научне области за коју се бира) као и

Србија друштво знања: доступност, обухват, ефикасност и квалитет образовно-научног система Републике Србије у периоду 2008.-2013.године, Чигоја штампа, Београд 2020. стр. 551, ISBN 978-86-531-0571-6 COBISS. SR-ID 14594825

Резултати у развоју научнонаставног подмлатка на факултету

У оквиру реализације наставог плана и програма на основним академским студијама, кандидат је активно сарађивао са млађим колегама ангажованим на извођењу наставе у статусу демонстратора или сарадника у настави. Кандидат је непосредно сарађивао са Копањом Михајлом, (сарадником у настави), у периоду од 2018. до 2022., Стекић Ненадом (демонстратором), у периоду од 2019-2021., и Обреновић Милетом (демонстратором) у периоду од 2021-2022.

Колега Стекић Ненад је успешно одбранио докторску дисертацију на Факултету безбедности почетком фебруара текуће године, а колега Копања Михајло завршава своју докторску дисертацију.

Менторство или чланство у две комисије за израду докторске дисертације

Кандидат Жарко Обрадовић је у периоду од избора у звање ванредног професора био члан комисија за одбрану две докторских дисертација кандидаткиња: **Лађевац Ивоне** (одбрана 3.10.2018.), под називом, „*Стратешко партнерство Руске Федерације и Народне Републике Кине у контексту глобалне безбедности*“, као и **Ђајпутри Сабријане** (одбрана 30.9.2020.), под називом, „*Безбедносни аспекти регионалне сарадње земаља Југоисточне Азије: случај Индонезија*“.

Учешће у комисији за одбрану три завршна рада на специјалистичким, односно мастер академским студијама

У периоду од избора у звање ванредног професора кандидат је био члан Комисије за израду, односно одбрану седам завршних мастер радова: **Милановић Николе** „*Домбас и Крим као чиниоци политичко-безбедносне ситуације у Европи*“; **Пантелић Наталије** „*Утицај геополитичког фактора на управљање природним ресурсима*“; **Кувекаловић Јованке** „*Москосова теорија и цивилно-војни односи земаља Западног Балкана*“; **Половине Уроша** „*Улога руске федерације у безбедносном поретку Евроазије*“; **Шмркић Милијане** „*Улога меке моћи у реализацији спољнополитичких циљева Руске Федерације*“; **Булајић Марка** „*Место и улога међународних субјеката у реформи сектор полиције – студија случаја Босна и Херцеговина*“; **Симић Александра** „*Значај Централноазијског региона у спољној политици Русије и Кине*“.

У истом периоду кандидат је и био ментор за израду специјалистичког рада **Гобелјић Бориса** „*Борба против корупције као важан сегмент стратегије националне безбедности Републике Србије*“.

VI ИСПУЊЕНОСТ ПОСЕБНИХ ИЗБОРНИХ УСЛОВА ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА (минимално 2 од 3)

Стручно-професионални допринос

Кандидат Жарко Обрадовић је у периоду од избора у звање ванредног професора, у оквиру наставе на основним академским студијама, био ментор за израду тринаест завршних радова студената Факултета безбедности Универзитета у Београду.

У истом периоду био је члан Комисије за израду, односно одбрану седам завршних мастер радова:

Био је ментор за израду једног специјалистичког рада. Гобелјић Бориса „*Борба против корупције као важан сегмент стратегије националне безбедности Републике Србије*“.

Био сам члан комисија за одбрану докторских дисертација: Лађевац Ивоне (одбрана 3.10.2018.) „*Стратешко партнерство Руске Федерације и Народне Републике Кине у контексту глобалне безбедности*“, као и Ђајапутри Сабријане (одбрана 30.9.2020.) „*Безбедносни аспекти регионалне сарадње земаља Југоисточне Азије: случај Индонезија*“.

Као део тима Факултета безбедности Универзитета у Београду учествовао је, у периоду 2018.-2020., у реализацији научно-истраживачког пројекта: „*ImprESS (Improving Academic and Professional Education Capacity in Serbia in the area of Safety & Security (by means of strategic partnership with the EU) – Унапређење капацитета академског и професионалног образовања у Србији у области безбедности и заштите: путем стратешког партнерства са Европском Унијом.*

Члан је Издавачког савета часописа: „*The Review of International Affairs*“, који издаје Институт за међународну политику и привреду у Београду.

Члан је Савета факултета безбедности Универзитета у Београду из састава наставно-научног већа од 18. фебруара 2021. године.

Заједно са професором Јанг Јиемианом, Жарко Обрадовић је био уредник Зборника радова са међународне научне конференције у Шангају: *The Belt and Road and Central and Eastern Europe*: Shanghai: Institute for International Studies (SIIS), Shanghai, 2018., pp. 356.

Заједно са др Шао Бинхонг, проф. др Владимиром Н. Цветковићем и проф. др Зораном Драгишићем, Жарко Обрадовић је био члан Уређивачког одбора за два зборника

радова са међународних научних конференција: *Novi put svile: Balkanska perspektiva – političko-bezbednosni aspekti*, Univerzitet u Beogradu – Fakultet bezbednosti, Beograd 2016. god. и *Novi put svile: Evropska perspektiva-bezbednosni izazovi/rizici unutar Inicijative 16+1*, Univerzitet u Beogradu – Fakultet bezbednosti, Beograd 2018.

Заједно са др Шао Бинхонг, доц. др Владимиром Ајзенхамером, проф. др Зораном Драгишићем, Жарко Обрадовић је био члан Уређивачког одбора зборника радова са међународне научне конференције, *Pojas i put: realnost i očekivanja – iskustvo Srbije*, Univerzitet u Beogradu – Fakultet bezbednosti, Beograd, 2019.

Заједно са проф. др Владимиром Н. Цветковићем и доц. др Владимиром Ајзенхамером, Жарко Обрадовић је био члан Уређивачког одбора научне националне конференције *Кинески социјализам и модеран светски поредак (сто година Комунистичке партије Кине)*, Факултет безбедности – Универзитет у Београду, Београд, 2021.

Жарко Обрадовић је био председник Програмског одбора научне националне конференције „*Изазови савременог света: стратешко деловање држава или резултанта глобалних и локалних процеса и повода?*“, Универзитет у Београду – Факултет безбедности, Институт за међународну политику и привреду, Институт за стратегијска истраживања, Београд 2020. Жарко Обрадовић је такође био и председник Организационог одбора научне националне конференције „*Кинески социјализам и савремени светски поредак (100 година од оснивања Комунистичке партије Кине)*“, Факултет безбедности – Универзитет у Београду, Београд, 1. јул 2021.

Допринос академској и широј заједници

Као члан Одбора за образовање, науку, технолошки развој и информатичко друштво Народне скупштине Републике Србије у периоду од 2014. до 2020., а од 2020. до 2022. као заменик члана, Жарко Обрадовић активно је учествовао у разматрању свих питања из области образовања, научног и технолошког развоја и иновационе политике, као и изградње информатичког друштва и информационе структуре у Србији.

Коа председник Одбора за спољне послове Народне скупштине Републике Србије у периоду од 2016. до 2022. године, кандидат је активно учествовао у разматрању бројних питања из области спољне политике, односа са другим државама, међународним организацијама и институцијама, разговорима са бројним делегацијама, полазницима различитих државних институција, студентима страних и домаћих високошколских установа. Посебан део активности Одбора представљали су разговори са амбасадорима страних држава, као и амбасадорима Републике Србије пре одласка на њихову дипломатску дужност. Рад у одбору кандидату је пружао прилику да знање стечено на Факултету безбедности Универзитета у Београду промовише као део укупне државне политике у области спољне и безбедносне политике, али у исто време и прилика да се упозна са ставовима представника других институција и држава који су учествовали у раду Народне скупштине Републике Србије. Та искуства су била драгоцену током

извођења непосредне наставе са студентима на свим нивоима образовног процеса на Факултету безбедности, јер су пружала прилику да се бројни теоријски ставови прикажу за студенте на најприхватљивији начин.

Као члан делегације Народне скупштине Републик Србије у Парламентарној скупштини Савета Европе, у периоду 2014. до 2020. године, и као члан делегације Народне скупштине у Парламентарној скупштини Организације за европску безбедност и сарадњу, у периоду од 2020. до 2022. године, Жарко Обрадовић је стекао бројна сазнања о различитим питањима из области спољне и безбедносне политике држава, али уједо и афирмисао научне ставове Факултета безбедности и државну политику Републике Србије у овим областима.

У периоду од избора у звање ванредног професора на Факултета безбедности Универзитета у Београду, учествовао је на бројним јавним скуповима, у радио и ТВ емисијама, и при том афирмисао бројне теме из области спољне и безбедносне политике, које су биле предмет изучавања на Факултету безбедности Универзитета у Београду.

Сарадња са другим високошколским односно научно-истраживачким институцијама у земљи и иностранству

Поред наставе на Факултету безбедности Универзитета у Београду, кандидат Жарко Обрадовић, је био агажован и у настави, као предавач по позиву, на Универзитету одбране – Високим студијама безбедности и одбране: Школи националне одбране.

Кандидат је током овог периода активно сарађивао са колегама из Шангаја (Institute for International Studies Shanghai (SIIS), као и колегама из Пекинга (Institute of European studies, Chinese Academy of Socijal sciences (CASS) и учествовао на конференцијама (директно и онлајн), које су организовале ове две научно-истраживачке институције.

Као део тима Факултета безбедности Универзитета у Београду кандидат је учествовао у периоду 2018.-2020., у реализацији научно-истраживачког пројекта: *„ImprESS (Improving Academic and Professional Education Capacity in Serbia in the area of Safety & Security (by means of strategic parthership with the EU) – Унапређење капацитета академског и професионалног образовања у Србији у области безбедности и заштите: путем стратешког партнерства са Европском Унијом, у коме је учествовало више факултета из земаља Европске Уније.*

ИСПУЊЕНОСТ ОБАВЕЗНИХ И ИЗБОРНИХ УСЛОВА ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА (Табеларни приказ)

Испуњеност законских услова за избор у више звање дефинисана је Правилником о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника на Универзитету у Београду („Гласник Универзитета у Београду“, бр. 200/17, 201/18) и Правилником о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду („Гласник Универзитета у Београду“, бр192/16, 195/16, 199/17, 203/18 и 223/21).

У наставку је дат табеларан приказ о испуњености поменутих услова од стране кандидата др Жарка Борадовића.

Општи услов (Г1)	Испуњеност услова
Испуњени услови за избор у звање ванредног професора	Кандидат испуњава све услове за избор у звање ванредног професора
Обавезни услови (Г1)	Испуњеност услова
1. Искуство у педагошком раду са студентима	Кандидат има 17 година искуства у наставном раду у настави у високом образовању, у сарадничким и наставним звањима, на основним академским, дипломским академским (мастер) и докторским академским студијама.
2. Позитивна оцена педагошког рада током целог изборног периода	Кандидат је током целокупног изборног периода добијао позитивне оцене педагошког рада. Током извођења наставе на основним академским студијама Факултета безбедности, на предмету „Основи геополитике“, просечна оцена педагошког рада кандидата у студентским анкетама била је 4,6. На основу изнетог може се закључити да кандидат поседује неопходне наставно-педагошке квалитете за позив универзитетског професора.
3. Објављен један рад из категорије М21,М22 или М23 од избора у претходно звање из научне области за коју се бира	Обрадовић Жарко, Мека моћ Кине и Балкан – пример Србије, (2021), <i>Социолошки преглед</i> , vol. LV (2021), no 4, Београд, стр. 1771-1798, ISSN 0085-632, e ISSN 2560-4880, udk 316
4. Један рад из категорије М24 од избора у претходно звање из научне области за коју се бира	Кандидат има четири рада из категорије М24 и то: 1.Обрадовић Жарко, Положај мањина у Југославијама, (2018), <i>Социолошки преглед</i> , vol. LII (2018) no 4, стр. 1171-1195 бр. 4/2018, Београд

	<p>2018., стр. 1171-1195, ISSN 0085-6320 е ISSN 2560-4880 UDK 316 doi: 10.5937/socpreg 52-19885</p> <p>2.Базић Јован, Курек-Бујвик Ева, Обрадовић Жарко, Србија и изазови европских интеграција, (2019), <i>Српска политичка мисао</i>, Институт за политичке студије, 2/2019., Београд 2019., стр. 40-72, ISSN 0354-5989 UDK 32 DOI: 10-22182/spm.6422019</p> <p>3. Obradović Žarko, Mladenović Miroslav, Security component of states' stability on National and International level, (2022), <i>International Problems</i>, Institute of Internacional Politics and Economics, (potvrda da je rad primljen i predat u štampu)</p> <p>4.Žarko Obradović, Petar Stanojević, Zoran Jeftić, Natural gas as a subject of geopolitical interests of states, (2021), <i>Srpska politička misao</i>, Institut za političke studije, Beograd, br. 4/2021, UDC: 327:911.3]:620.9 DOI: https://doi.org/10.22182/spm.7442021.11</p>
<p>5. Објављених пет радова из категорије М51 у периоду од претходног звања. Додатно испуњен услов из категорије М24 може, један за један, заменити услов из категорије М51</p>	<p>Кандидат има 4 рада објављених у часописима из категорије М51 у периоду од претходног звања.</p> <p>1.Жарко Обрадовић, Базић Јован, Друштвени-политички узроци и последице ангажовања великих сила на Балкану, (2021), <i>Национални интерес</i>, Институт за политичке студије, Београд, бр. 3/2021., стр. 9-32, УДК 327::911.3(497)“18/20“ DOI:https://doi.org/10.22182/in.4032021.1</p> <p>2. Petar Stanojević, Zoran Jeftić, Žarko Obradović, The Western Balkans Countries' Accession To The European Union From The Energy Perspective, (2020), <i>The Review of International Affairs</i>, The Institute of International Politics and Economics, Belgrade, VOL, LXXI, No. 1178, april-june 2020. pp. 27-55, UDK 327 ISSN 0486-6096</p> <p>3.Jeftić Zoran, Mišev Gordana, Obradović Žarko, Stanojević Petar, Savremeni konflikti i njihove tendencije, (2018), <i>Vojno delo</i>, Beograd, br. 7/2018.,</p>

str. 23-40, DOI: 105937/vojdelo 1807023J

4. Јефтић Зоран, Обрадовић Жарко, Станојевић Петар, Организационе промене у Министарству одбране у XXI веку, (2020), *Национални интерес*, Институт за политичке студије, Београд, година XVI, vol 38. бр. 2/2020, стр. 31-53, УДК 323.1 (=163.41) ISSN 1820-4996

6. Цитираност од 10 хетеро цитата	Кандидат има 40 хетеро цитата
7. Једно пленарно предавање на међународном или домаћем скупу или два саопштења на међународном или домаћем научном скупу.	<p>Кандидат има 6 пленарних предавања на међународним научним скуповима штампаним у целини на српском, енглеском и кинеском језику и 3 предавања на националним научним скуповима штампани у целини на српском језику.</p> <p>1.Obradović Žarko, Serbia and Balkans on the „New Silk Road“ (Economic and Geopolitical Aspects of China-s Cooperation with Balkan Countries), (2018), In: Yang Jiemian, Žarko Obradović (eds) <i>The Belt and Road and Central and Eastern Europe, Shanghai</i>: Institute for Internacional Studies (SIIS), Shanghai, pp. 166-201, ISBN 978-7-5446-5465-4/D (M 13)</p> <p>2.Žarko Obradović, Jeftić Zoran, Stanojević Petar, Relations in the International Community and Cooperation between Serbia and China in the Implementation of the Belt and Road Initiative. (2019), In: Liu Zuokui (ed) <i>The Cooperation between China and Balkan Countries under the Belt and Road Initiaive, China-CCEC Think Tank Book Series, Beijing 2019.</i>, pp. 159-171 ISBN 978-7-5203-4191-2 CIP 048106 (M 13)</p> <p>3.Obradović Žarko, Kosovski zamrznuti konflikt (od lokalnog do globalnog i natrag), (2017), U: Šuvaković, V. Čolović, O. Marković-Savić (prir) <i>Globalizacija i glokalizacija: međjunarodni tematski zbornik</i>, Kosovska Mitrovica: Filozofski fakultet Univerziteta u Prištini; Beograd: Srpsko sociološki društvo, Institut za političke studije, str. 627-644, ISBN 978-86-6349-083-3(FFKM) ISBN 978-86-81319-11-6(SSD) ISBN 978-86-7419-297-9(IPS)</p>

COBISS.SR-ID 205179660 (M 14)

4.Obradović Žarko, Bezbednosni izazovi i stubovi spoljne politike Srbije, (2018), Tematski zbornik radova sa međunarodne naučne konferencije „*Dani Arčibalda Rajsaa*“, Kriminalističko-policijska akademija u Beogradu, Beograd, str. 219-233, ISBN 978-86-7020-405-8 ISBN 978-86-7020-190-3 (M 14)

5.Obradović Žarko, Pojas i put na Balkanu: Balkanska perspektiva (političko-bezbednosni aspekti), (2016), U: V.N. Cvetković, Šao Binhong et al. „*Novi put svile: Balkanska perspektiva – političko-bezbednosni aspekti*“, Fakultet bezbednosti Univerziteta u Beogradu, Beograd 2016., str. 83-97, ISBN 978-86-80144-11-5 (M 14)

6.Obradović Žarko, Pojas i put na Balkanu (izazovi saradnje) (2018), U: V. Cvetković (prir) *Novi put svile: Evropska perspektiva-bezbednosni izazovi/rizici unutar Inicijative 16+1*, Beograd: Fakultet bezbednosti Univerziteta u Beogradu, 2018., str. 157-177, ISBN 978-86-80144-24-5 (M 14)

7.Обрадовић Жарко, Геополитички интереси великих сила на Балкану у последњој деценији и косовско питање. (2020), У: Зоран Јефтић, Ненад Стекић (ур), *Изазови савременог света; Стратешко деловање држава или резултанта глобалних и локалних процеса и повода*, (Зборник радова са националне научне конференције), Универзитет у Београду – Факултет безбедности, Институт за међународну политику и привреду, Институт за стратегијска истраживања, 2020., стр. 176-200, ISBN 978-86-80114-39-9 (M 63)

8.Обрадовић Жарко, Пандемија новог коронавируса: последице у међународној заједници, (2020), У: Зоран Јефтић, Михајло Кобања (ур), *Заразне болести као глобални безбедносни изазов – пандемија ковид 19: стварност и последице* Универзитет у Београду, Факултет безбедности, Институт за међународну политику и привреду, Београд 2020, стр. 9-42 ISBN 978-86-80144-443 (M 63)

	<p>9. Обрадовић Жарко, Успон нове Кине и улога Комунистичке партије Кине, (2021), У: Владимир Н. Цветковић, Жарко Обрадовић, Владимир Ајзенхамер, <i>Кинески социјализам и модеран светски поредак (сто година Комунистичке партије Кине)</i>, Факултет безбедности – Универзитет у Београду, Београд, 2021., стр. 135-147 УДК 330'.34:329.15(510) (М 63)</p>
<p>8. Одобрено универзитетски уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитета, или научна монографија (са ИСБН бројем) из научне области за коју се бира.</p>	<p><u>Монографије:</u></p> <p>1.Обрадовић Жарко, <i>Демократска Федеративна Југославија, велике силе и суседне државе (геополитички аспекти и последице)</i>, Институт за међународну политику и привреду, Чигоја штампа, Београд 2022. стр. 267, (Рецензенти: проф. др Мирослав Младеновић, проф. др Бранислав Ђорђевић, др Бојан Димитријевић), ISBN 978-86-531-0729-1(ЧШ) COBISS. SR-ID 57006601</p> <p>2.Обрадовић Жарко, <i>Србија друштво знања: доступност, обухват, ефикасност и квалитет образовно-научног система Републике Србије у периоду 2008.-2013.године</i>, Чигоја штампа, Београд 2020. стр. 551, (Рецензенти: проф. др Бранко Ковачевић, проф. др Милан Јовановић, др Зоран Костић), ISBN 978-86-531-0571-6 COBISS. SR-ID 14594825</p>
<p>9. Резултати у развоју научнонаставног подмлатка на факултету.</p>	<p>Један сарадник у извођењу наставе и 2 демонстратора и менторство за израду 13 дипломских радова на основним академским студијама.</p>
<p>10.Менторство или чланство у две комисије за израду докторске дисертације</p>	<p>Кандидат има два чланства у Комисијама за израду и одбрану докторске дисертације:</p> <p>1.Лађевац Ивона, (одбрана 3.10.2018.),</p>

	<p>„Стратешко партнерство Руске Федерације и Народне Републике Кине у контексту глобалне безбедности“, Факултет безбедности Универзитета у Београду</p> <p>2. Ђајапутри Сабријана, (одбрана 30.9.2020.), „Безбедносни аспекти регионалне сарадње земаља Југоисточне Азије: случај Индонезија“. Факултет безбедности Универзитета у Београду</p>
<p>11. Учешће у Комисијама за одбрану три завршна рада на специјалистичким, односно мастер студијама</p>	<p>Кандидат је учествовао у седам Комисија за одбрану мастер радова и био ментор за израду и одбрану 1 специјалистичког рада.</p>
<p>Изборни услови (Г2) <i>Ближе одреднице</i></p>	<p>Испуњеност услова</p>
<p>Стручно-професионални допринос (најмање по један од два изборна услова)</p> <p>1.1. Председник или члан уређивачког одбора научних часописа или зборника радова у земљи или иностранству;</p> <p>1.2. Председник или члан организационог или научног одбора на научним скуповима националног или међународног нивоа;</p> <p>1.3. Председник или члан комисија за израду завршних радова на академским или мастер</p>	<p>Одредница 1.1.</p> <p>1. Кандидат је члан Издавачког савета часописа: „The Review of International Affairs“, који издаје Институт за међународну политику и привреду у Београду</p> <p>Одредница 1.2.</p> <p>1. Заједно са професором Јанг Јиемианом, Жарко Обрадовић је био уредник Зборника радова за међународне научне конференције у Шангају: <i>The Belt and Road and Central and Eastern Europe: Shanghai: Institute for International Studies (SIIS), Shanghai, 2018., pp. 356.</i></p> <p>2.-3. Заједно са др Шао Бинхонг, проф. др Владимиром Н. Цветковићем и проф. др Зораном Драгишићем, Жарко Обрадовић је био члан Уређивачког одбора за два зборника радова са</p>

<p>студијама;</p> <p>1.4. Руководилац или сарадник на домаћим или међународним научним пројектима.</p>	<p>међународних научних конференција: <i>Novi put svile: Balkanska perspektiva – političko-bezbednosni aspekti</i>, Univerzitet u Beogradu – Fakultet bezbednosti, Beograd 2016. god. и <i>Novi put svile: Evropska perspektiva-bezbednosni izazovi/rizici unutar Inicijative 16+1</i>, Univerzitet u Beogradu – Fakultet bezbednosti, Beograd 2018.</p> <p>4. Заједно са др Шао Бинхонг, доц. др Владимиром Ајзенхамером, проф. др Зораном Драгишићем, Жарко Обрадовић је био Уређивачког одбора зборника радова са међународне научне конференције, <i>Pojas i put: realnost i očekivanja – iskustvo Srbije</i>, Univerzitet u Beogradu – Fakultet bezbednosti, Beograd, 2019.</p> <p>5. Заједно са проф. др Владимиром Н. Цветковићем и доц. др Владимиром Ајзенхамером, Жарко Обрадовић је био члан Уређивачког одбора научне националне конференције <i>Кинески социјализам и модеран светски поредак (сто година Комунистичке партије Кине)</i>, Факултет безбедности – Универзитет у Београду, Београд, 2021.</p> <p>6. Жарко Обрадовић је био председник Програмског одбора научне националне конференције „<i>Изазови савременог света: стратешко деловање држава или резултанта глобалних и локалних процеса и повода?</i>“, Универзитет у Београду – Факултет безбедности, Институт за међународну политику и привреду, Институт за стратегијска истраживања, Београд 2020.</p> <p>7. Жарко Обрадовић је био председник Организационог одбора научне националне конференције „<i>Кинески социјализам и савремени светски поредак (100 година од оснивања Комунистичке партије Кине)</i>“, Факултет безбедности – Универзитет у Београду, Београд, 1. јул 2021.</p>
--	---

	<p>Одредница 1.3.</p> <p>Кандидат има 13 менторстава на дипломским радовима, 7 чланства у Комисијама за одбрану мастер радова и био је ментор за израду и одбрану једног специјалистичког рада.</p> <p>Одредница 1.4.</p> <p>Кандидат је био део тима Факултета безбедности Универзитета у Београду који је учествовао у периоду 2018.-2020., у реализацији научно-истраживачког пројекта: <i>„ImprESS (Improving Academic and Professional Education Capacity in Serbia in the area of Safety & Security (by means of strategic parthnership with the EU) – Унапређење капацитета академског и професионалног образовања у Србији у области безбедности и заштите: путем стратешког партнерства са Европском Унијом.</i></p>
<p>Допринос академској и широј заједници</p> <p>2.1. Чланство у страним или домаћим академијама наука, чланство у стручним или научним асоцијацијама у које се члан бира;</p> <p>2.2. Председник или члан органа управљања, стручног органа или комисија на факултету или универзитету у земљи или иностранству;</p> <p>2.3. Члан националног савета, стручног, законодавног или другог органа и комисије министарстава;</p> <p>2.4. Учешће у наставним активностима ван студијских програма.</p>	<p>Одредница 2.2.</p> <p>1. Члан је Савета факултета безбедности Универзитета у Београду из састава чланова наставно-научног већа, од 18. фебруара 2021. године.</p> <p>Одредница 2.3.</p> <p>1.Кандидат је био члан Одбора за образовање, науку, технолошки развој и информатичко друштво Народне скупштине Републике Србије у периоду од 2014. до 2020. године, а од 2020. до 2022. године, заменик је члана у истом Одбору.</p> <p>2.Кандидат је председник Одбора за спољне послове Народне скупштине Републике Србије од 2016. до 2022. године.</p>

--	--

ЗАКЉУЧАК И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈИ

Комисија констатује да се на конкурс за радно место наставника у звање редовног професора за ужу научну област Политике науке, за наставни предмет Основи геополитике, а који је објављен 26. јануара 2022. године у часопису „Послови“ Националне службе зба запошљавање Републике Србије, пријавио је један кандидат – др Жарко Обрадовић.

Након прегледа конкурсне документације и анализе радова и података о наставном и педагошком искуству кандидата, Комисија је дошла до закључка да др Жарко Обрадовић испуњава све услове за избор у звање редовног професора.

Комисија је такође закључила, да кандидат задовољава све Законом о високом образовању и Статутом Факултета безбедности, неопходне услове за радно место редовног професора за ужу научну област Политичке науке, за наставни предмет Основи геополитике. Број и квалитет објављених радова у потпуности испуњавају услове које предвиђају Критеријуми за стицање звања наставника на Универзитету у Београду. Учешће на међународним и националним научним конференцијама, као и реализација наставних и ваннаставних активности на више студијских програма, указује на чињеницу да је реч о кандидату који поседује одговарајуће квалитете који га квалификују за рад у настави и научним истраживањима у области за коју се бира.

Комисија је једногласно закључила да се ради о кандидату који је у досадашњем раду исказао своје научноистраживачке и педагошке способности, испунио обавезне и изборне услове за избор у звање редовног професора и зато предлаже Изборном већу Факултета безбедности Универзитета у Београду да кандидатља др Жарка Обрадовића изабере у звање редовног професора за ужу научну област Политичке науке, за наставни

предмет Основи геополитике и такву одлуку проследи Универзитету у Београду на даље одлучивање.

У Београду, 17. фебруар 2022.г.

Комисија:

др Мирослав Младеновић, редовни професор,
Факултет безбедности Универзитета у Београду, председник

др Владимир Н. Цветковић, редовни професор,
Факултет безбедности Универзитета у Београду, члан

Др Драган Симић, редовни професор,
Факултет политичких наука Универзитет у Београду, члан

Г) ГРУПАЦИЈА ДРУШТВЕНО-ХУМАНИСТИЧКИХ НАУКА

С А Ж Е Т А К

РЕФЕРАТА КОМИСИЈЕ О ПРИЈАВЉЕНИМ КАНДИДАТИМА
ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ

I - О КОНКУРСУ

Назив факултета: Факултет безбедности Универзитета у Београду
Ужа научна, односно уметничка област: Политичке науке
Број кандидата који се бирају: 1 (један)
Број пријављених кандидата: 1 (један)
Имена пријављених кандидата:
1. др Жарко Обрадовић

II - О КАНДИДАТИМА

1) - Основни биографски подаци

- Име, средње име и презиме: Жарко (Вукадин) Обрадовић
- Датум и место рођења: 21.05.1960. Беране (Република Црна Гора)
- Установа где је запослен: Факултет безбедности - Универзитет у Београду
- Звање/радно место: Ванредни професор
- Научна, односно уметничка област: Политичке науке

2) - Стручна биографија, дипломе и звања

Основне студије:
- Назив установе: Факултет политичких наука - Универзитет у Београду
- Место и година завршетка: Београд, 1982.

Магистеријум:
- Назив установе: Факултет политичких наука – Универзитет у Београду
- Место и година завршетка: Београд, 1986.
- Ужа научна, односно уметничка област: Међународне студије

Докторат:
- Назив установе: Факултет политичких наука – Универзитет у Београду
- Место и година одбране: Београд, 2002.
- Наслов дисертације: „Мањинско питање у односима балканских држава“
- Ужа научна, односно уметничка област: Међународне студије

Досадашњи избори у наставна и научна звања:
- Избор у ванредног професора: 2017.
- Избор у доцента: 2008.
- Избор у асистента: 2006.
- Избор у асистента-приправника:

3) Испоњени услови за избор у звање : редовни професор

ОБАВЕЗНИ УСЛОВИ:

	<i>Избор у звање редовног професора</i>	оцена / број година радног искуства
1	Приступно предавање из области за коју се бира, позитивно оцењено од стране високошколске установе	
2	Позитивна оцена педагошког рада у студентским анкетама током целокупног претходног изборног периода	4,6
3	Искуство у педагошком раду са студентима	17 година

	<i>Избор у звање редовног професора</i>	Број менторства / учешћа у комисији и др.
4	Резултати у развоју научнонаставног подмлатка	Један сарадник у извођењу наставе и два демонстратора
5	Учешће у комисији за одбрану три завршна рада на академским специјалистичким, односно мастер студијама	Кандидат је учествовао у 7 комисија за одбрану мастер радова и био ментор за израду и одбрану једног специјалистичког рада
6	Менторство или чланство у две комисије за израду докторске дисертације	Члан у 2 комисије за израду и одбрану докторске дисертације

	<i>Избор у звање редовног професора</i>	Број радова, сапштења, цитата и др	Навести часописе, скупове, књиге и друго
7	Објављен један рад из категорије М20 или три рада из категорије М51 из научне области за коју се бира.		
8	Саопштен један рад на научном скупу, објављен у целини (М31, М33, М61, М63)		
9	Објављена два рада из категорије М20 или пет радова из категорије М51 у периоду од последњег избора у звање из научне области за коју се бира.		
10	Оригинално стручно остварење или руковођење или учешће у	учешће у реализацији 1	

	пројекту	међународног пројекта, и учешће у реализацији 3 национална пројекта	
11	Одобрен и објављен универзитетски уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитета или научна монографија (са ISBN бројем) из научне области за коју се бира, у периоду од избора у претходно звање		
12	Један рад са међународног научног скупа објављен у целини категорије М31 или М33		
13	Један рад са научног скупа националног значаја објављен у целини категорије М61 или М63.		
14	Објављена један рад из категорије М20 или четири рада из категорије М51 у периоду од последњег избора из научне области за коју се бира. <i>(за поновни избор ванр. проф)</i>		
15	Један рад са међународног научног скупа објављен у целини категорије М31 или М33. <i>(за поновни избор ванр. проф)</i>		
16	Један рад са научног скупа националног значаја објављен у целини категорије М61 или М63. <i>(за поновни избор ванр. проф)</i>		
17	Објављен један рад из категорије М21, М22 или М23 од првог избора у звање ванредног професора из научне области за коју се бира	1 × М23	1. Обрадовић Жарко, Мека моћ Кине и Балкан – пример Србије, (2021), Социолошки преглед, vol. LV (2021), no 4, Београд, стр. 1771-1798, ISSN 0085-632, e ISSN 2560-4880, udk 316
18	Објављен један рад из категорије М24 од првог избора у звање ванредног професора из научне области за коју се бира. Додатно испуњен услов из категорије М21, М22 или М23 може, један за један, да замени услов из категорије М24 или М51	4 × М24	<ol style="list-style-type: none"> 1. Обрадовић Жарко, Положај мањина у Југославијама, (2018), Социолошки преглед, vol. LII (2018) no 4, стр. 1171-1195 бр. 4/2018, Београд 2018., стр. 1171-1195, ISSN 0085-6320 e ISSN 2560-4880 UDK 316 doi: 10.5937/socpreg 52-19885 2. Базић Јован, Курек-Бујвик Ева, Обрадовић Жарко, Србија и изазови европских интеграција, (2019), Српска

			<p>политичка мисао, Институт за политичке студије, 2/2019., Београд 2019., стр. 40-72, ISSN 0354-5989 UDK 32 DOI: 10-22182/spm.6422019</p> <p>3. 3. Obradović Žarko, Mladenović Miroslav, Security component of states' stability on National and International level, (2022), International Problems, Institute of International Politics and Economics, (potvrda da je rad primljen i predat u štampu)</p> <p>4. 4. Žarko Obradović, Petar Stanojević, Zoran Jeftić, Natural gas as a subject of geopolitical interests of states, (2021), Srpska politička misao, Institut za političke studije, Beograd, br. 4/2021, UDC: 327:911.3]:620.9 DOI: https://doi.org/10.22182/spm.7442021.11</p>
19	Објављених пет радова из категорије М51 у периоду од последњег избора из научне области за коју се бира. Додатно испуњен услов из категорије М24 може, један за један, да замени услов из категорије М51	4 × М51	<p>1. 1. Жарко Обрадовић, Базић Јован, Друштвени-политички узроци и последице ангажовања великих сила на Балкану, (2021), Национални интерес, Институт за политичке студије, Београд, бр. 3/2021., стр. 9-32, УДК 327::911.3(497)“18/20“ DOI:https://doi.org/10.22182/in.4032021.1</p> <p>2. 2. Petar Stanojević, Zoran Jeftić, Žarko Obradović, The Western Balkans Countries' Accession To The European Union From The Energy Perspective, (2020), The Review of International Affairs, The Institute of International Politics and Economics, Belgrade, VOL, LXXI, No. 1178, april-june 2020. pp. 27-55, UDK 327 ISSN 0486-6096</p> <p>3. 3. Jeftić Zoran, Mišev Gordana, Obradović Žarko, Stanojević Petar, Savremeni konflikti i njihove tendencije, (2018), Vojno delo, Beograd, br. 7/2018., str. 23-40, DOI: 105937/vojdela 1807023J</p> <p>4. 4. Јефтић Зоран, Обрадовић Жарко, Станојевић Петар, Организационе промене у Министарству одбране у XXI веку, (2020), Национални интерес, Институт за политичке студије, Београд, година XVI, vol 38. бр. 2/2020, стр. 31-53, УДК 323.1 (=163.41) ISSN 1820-4996</p>
20	Цитираност од 10 хетеро цитата.		Кандидат има 40 хетеро цитата.
21	Два рада са међународног научног скупа објављена у целини категорије М31 или М33	2 × М13 4хМ14	<p>1. 1. Obradović Žarko, Serbia and Balkans on the „New Silk Road“ (Economic and Geopolitical Aspects of China-s Cooperation with Balkan Countries), (2018), In: Yang Jiemian, Žarko Obradović (eds) The Belt and Road and Central and Eastern Europe,</p>

			<p>Shanghai: Institute for Internacional Studies (SIIS), Shanghai, pp. 166-201, ISBN 978-7-5446-5465-4/D (M 13)</p> <p>2. 2.Žarko Obradović, Jeftić Zoran, Stanojević Petar, Relations in the International Community and Cooperation between Serbia and China in the Implementation of the Belt and Road Initiative. (2019), In: Liu Zuokui (ed) The Cooperation between China and Balkan Countries under the Belt and Road Initiaive, China-CCEC Think Tank Book Series, Beijing 2019., pp. 159-171 ISBN 978-7-5203-4191-2 CIP 048106 (M 13)</p> <p>1.Obradović Žarko, Kosovski zamrznuti konflikt (od lokalnog do globalnog i natrag), (2017), U: Šuvaković, V. Čolović, O. Marković-Savić (prir) Globalizacija i glokalizacija: međunarodni tematski zbornik, Kosovska Mitrovica: Filozofski fakultet Univerziteta u Prištini; Beograd: Srpsko sociološki društvo, Institut za političke studije, str. 627-644, ISBN 978-86-6349-083-3(FFKM) ISBN 978-86-81319-11-6(SSD) ISBN 978-86-7419-297-9(IPS) COBISS.SR-ID 205179660 (M 14)</p> <p>2.Obradović Žarko, Bezbednosni izazovi i stubovi spoljne politike Srbije, (2018), Tematski zbornik radova sa međunarodne naučne konferencije „Dani Arčibalda Rajsa“, Kriminalističko-policijska akademija u Beogradu, Beograd, str. 219-233, ISBN 978-86-7020-405-8 ISBN 978-86-7020-190-3 (M 14)</p> <p>3.Obradović Žarko, Pojas i put na Balkanu: Balkanska perspektiva (političko-bezbednosni aspekti), (2016), U: V.N. Cvetković, Šao Binhong et al. „Novi put svile: Balkanska perspektiva – političko-bezbednosni aspekti“ , Fakultet bezbednosti Univerziteta u Beogradu, Beograd 2016., str. 83-97, ISBN 978-86-80144-11-5 (M 14)</p> <p>4.Obradović Žarko, Pojas i put na Balkanu (izazovi saradnje) (2018), U: V. Cvetković (prir) Novi put svile: Evropska perspektiva-bezbednosni izazovi/rizici unutar Inicijative 16+1, Beograd: Fakultet bezbednosti Univerziteta u Beogradu, 2018., str. 157-177, ISBN 978-86-80144-24-5 (M 14)</p>
22	Два рада са научног скупа националног значаја објављена у целини категорије М61 или М63	3 × М63	<p>1. Обрадовић Жарко, Геополитички интереси великих сила на Балкану у последњој деценији и косовско питање. (2020), У: Зоран Јефтић, Ненад Стекић (ур), Изазови савременог света; Стратешко деловање држава или резултанта глобалних и локалних процеса и повода, (Зборник радова са националне научне конференције), Универзитет у Београду – Факултет безбедности, Институт за међународну политику и привреду, Институт за стратегијска истраживања, 2020., стр.</p>

			<p>176-200, ISBN 978-86-80114-39-9 (M 63)</p> <p>2. 8.Обрадовић Жарко, Пандемија новог коронавируса: последице у међународној заједници, (2020), У: Зоран Јефтић, Михајло Копања (ур), Заразне болести као глобални безбедносни изазов – пандемија ковид 19: стварност и последице Универзитет у Београду, Факултет безбедности, Институт за међународну политику и привреду, Београд 2020, стр. 9-42 ISBN 978-86-80144-443 (M 63)</p> <p>3. 9. Обрадовић Жарко, Успон нове Кине и улога Комунистичке партије Кине, (2021), У: Владимир Н. Цветковић, Жарко Обрадовић, Владимир Ајзенхамер, Кинески социјализам и модеран светски поредак (сто година Комунистичке партије Кине), Факултет безбедности – Универзитет у Београду, Београд, 2021., стр. 135-147 УДК 330'.34:329.15(510) (M 63)</p>
23	Одобрен и објављен универзитетски уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитета или научна монографија (са ISBN бројем) из научне области за коју се бира, у периоду од избора у претходно звање	Научна монографија 2 × М42	<p>1.Обрадовић Жарко, <i>Демократска Федеративна Југославија, велике силе и суседне државе (геополитички аспекти и последице)</i>, Институт за међународну политику и привреду, Чигоја штампа, Београд 2022. стр. 267, (Рецензенти: проф. др Мирослав Младеновић, проф. др Бранислав Ђорђевић, др Бојан Димитријевић), ISBN 978-86-531-0729-1(ЧШ) COBISS. SR-ID 57006601</p> <p>2.Обрадовић Жарко, <i>Србија друштво знања: доступност, обухват, ефикасност и квалитет образовно-научног система Републике Србије у периоду 2008.-2013.године</i>, Чигоја штампа, Београд 2020. стр. 551, (Рецензенти: проф. др Бранко Ковачевић, проф. др Милан Јовановић, др Зоран Костић), ISBN 978-86-531-0571-6 COBISS. SR-ID 14594825</p>
24	Број радова као услов за менторство у вођењу докт. дисерт. – (стандард 9 Правилника о стандардима...)		

ИЗБОРНИ УСЛОВИ:

(изабрати 2 од 3 услова)	Заокружити ближе одреднице (најмање по једна из 2 изабрана услова)
1. Стручно-професионални	Одредница 1.1.

допринос	<p>1. Кандидат је члан Издавачког савета часописа: „The Review of International Affairs“, који издаје Институт за међународну политику и привреду у Београду</p> <p>Одредница 1.2.</p> <p>1. Заједно са професором Јанг Јиemiаном, Жарко Обрадовић је био уредник Зборника радова са међународне научне конференције у Шангају: <i>The Belt and Road and Central and Eastern Europe</i>: Shanghai: Institute for International Studies (SIIS), Shanghai, 2018., pp. 356.</p> <p>2.-3. Заједно са др Шао Бинхонг, проф. др Владимиром Н. Цветковићем и проф. др Зораном Драгишићем, Жарко Обрадовић је био члан Уређивачког одбора за два зборника радова са међународних научних конференција: <i>Novi put svile: Balkanska perspektiva – političko-bezbednosni aspekti</i>, Univerzitet u Beogradu – Fakultet bezbednosti, Beograd 2016. god. и <i>Novi put svile: Evropska perspektiva-bezbednosni izazovi/rizici unutar Inicijative 16+1</i>, Univerzitet u Beogradu – Fakultet bezbednosti, Beograd 2018.</p> <p>4. Заједно са др Шао Бинхонг, доц. др Владимиром Ајзенхамером, проф. др Зораном Драгишићем, Жарко Обрадовић је био Уређивачког одбора зборника радова са међународне научне конференције, <i>Pojas i put: realnost i ocekivanja – iskustvo Srbije</i>, Univerzitet u Beogradu – Fakultet bezbednosti, Beograd, 2019.</p> <p>5. Заједно са проф. др Владимиром Н. Цветковићем и доц. др Владимиром Ајзенхамером, Жарко Обрадовић је био члан Уређивачког одбора научне националне конференције <i>Кинески социјализам и модеран светски поредак (сто година Комунистичке партије Кине)</i>, Факултет безбедности – Универзитет у Београду, Београд, 2021.</p> <p>6. Жарко Обрадовић је био председник Програмског одбора научне националне конференције „<i>Изазови савременог света: стратешко деловање држава или резултанта глобалних и локалних процеса и повода?</i>“, Универзитет у Београду – Факултет безбедности, Институт за међународну политику и привреду, Институт за стратегијска истраживања, Београд 2020.</p> <p>7. Жарко Обрадовић је био председник Организационог одбора научне националне конференције „<i>Кинески социјализам и савремени светски поредак (100 година од оснивања Комунистичке партије Кине)</i>“, Факултет безбедности – Универзитет у Београду, Београд, 1. јул 2021.</p> <p>Одредница 1.3.</p> <p>Кандидат има 13 менторстава на дипломским радовима, 7 чланства у Комисијама за одбрану мастер радова и био је ментор за израду и одбрану једног специјалистичког рада.</p> <p>Одредница 1.4.</p> <p>Кандидат је био део тима Факултета безбедности Универзитета у Београду који је учествовао у периоду 2018.-2020., у реализацији научно-истраживачког пројекта: „<i>ImprESS (Improving Academic and Professional Education Capacity in Serbia in the area of Safety & Security (by means of strategic partnership with the EU) – Унапређење капацитета академског и професионалног образовања у Србији у области безбедности и заштите: путем стратешког партнерства са Европском Унијом.</i></p>
2. Допринос академској и широј заједници	<p>Одредница 2.2.</p> <p>1. Члан је Савета факултета безбедности Универзитета у Београду из састава чланова наставно-научног већа, од 18. фебруара</p>

	<p>2021. године. Одредница 2.3.</p> <p>1.Кандидат је био члан Одбора за образовање, науку, технолошки развој и информатичко друштво Народне скупштине Републике Србије у периоду од 2014. до 2020. године, а од 2020. до 2022. године, заменик је члана у истом Одбору.</p> <p>2.Кандидат је председник Одбора за спољне послове Народне скупштине Републике Србије од 2016. до 2022. године.</p>
<p>3. Сарадња са другим високошколским, научноистраживачким установама, односно установама културе или уметности у земљи и иностранству</p>	<p>1.Кандидат је био део тима Факултета безбедности Универзитета у Београду који је учествовао у периоду 2018.-2020., у реализацији научно-истраживачког пројекта: „<i>ImprESS (Improving Academic and Professional Education Capacity in Serbia in the area of Safety & Security (by means of strategic parthership with the EU) – Унапређење капацитета академског и професионалног образовања у Србији у области безбедности и заштите: путем стратешког партнерства са Европском Унијом.</i></p> <p>2.Поред наставе на Факултету безбедности Универзитета у Београду, кандидат Жарко Обрадовић, је био агажован и у настави, као предавач по позиву, на Универзитету одбране – Високим студијама безбедности и одбране: Школи националне одбране.</p> <p>3.Кандидат је током овог периода активно сарађивао са колегама из Шангаја (Institute for Internacional Studies Shanghai (SIIS), као и колегама из Пекинга (Institute of European studies, Chinese Academy of Socijal sciences (CASS) и учествовао на конференцијама (директно и онлајн), које су организовале ове две научно-истраживачке институције</p>

*Напомена: На крају табеле кратко описати заокружену одредницу

III - ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

Након прегледа конкурсне документације и анализе радова и педагошког искуства кандидата, Комисија је дошла до закључка да др Жарко Обрадовић испуњава све услове за избор у звање редовног професора. Комисија је закључила да се ради о кандидату који задовољава све Законом о Универзитету и Статутом Факултета неопходне услове за радно место редовног професора за ужу научну област Политичке науке за предмет Основи геополитике. Број и квалитет објављених радова надмашују услове предвиђене Правилником о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду. Уредничко и организационо искуство, рад у бројним управним и другим телима на Факултету и ван њега, као и учешће у међународним пројектима, указују да се ради о кандидату који поседује изузетне способности и спремност за научно- наставни рад. Активности др Жарка Обрадовића препознате су и ван граница земље и региона што показује велики број гостовања и учешћа у програмима престижних страних високошколских институција. Поред тога, др Жарко Обрадовић више од седамнаест година изводи вежбе и предавања на свим нивоима студија на Универзитету у Београду. Током свог ангажмана као асистент, доцент и ванредни професор показао је педагошку способност, али и велику преданост у раду са студентима

и на тај начин допринео даљој афирмацији институције у којој је ангажован, као и области студија геополитике у којој је ангажован.

На основу свега изнетог, Комисија је утврдила да по свим наведеним ставкама кандидат испуњава услове предвиђене Законом о високом образовању, Статутом Факултета безбедности Универзитета у Београду и Правилником о минималним условима за избор у звање наставника на Универзитету у Београду. Комисија предлаже Изборном већу Факултета безбедности Универзитета у Београду да се др Жарко Обрадовић изабере у звање редовног професора, за ужу научну област Политичке науке, за наставни предмет Основи геополитике и за рад са пуним радним временом на неодређено време.

Место и датум: Београд, 17.02.2022.г.

ПОТПИСИ
ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

1. **Др Мирослав Младеновић**, редовни професор, ужа научна област: Политичке науке, Факултет безбедности у Београду

---
2. **Др Владимир Н. Цветковић**, редовни професор, ужа научна област: Социологија, Факултет безбедности у Београду

---
3. **Др Драган Симић**, редовни професор, ужа научна област: Политичке науке, Факултет политичких наука у Београду

На основу члана 21. став 1. тачка 8. Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Београду („Гласник Универзитета у Београду” бр. 200/2017 и 210/2019), Факултет безбедности издаје

ПОТВРДУ

Др Жарку Обрадовићу, предложеном за избор у звање редовног професора за ужу научну област Политичке науке, није изречена мера јавне осуде за повреду Кодекса професионалне етике.

Потврду доставити Универзитету у Београду.

ПРЕДСЕДНИК ИЗБОРНОГ ВЕЋА

Декан, проф. др Владимир Н. Цветковић

Изјава о изворности

Име и презиме кандидата Жарко Обрадовић

Сагласно члану 26. став 3. Кодекса професионалне етике Универзитета у Београду,

ИЗЈАВЉУЈЕМ

- да је сваки мој рад и достигнуће, изворни резултат мог интелектуалног рада и да тај рад не садржи никакве изворе, осим оних који су наведени у раду,
- да нисам кршио/ла ауторска права и користио/ла интелектуалну својину других лица.

Потпис аутора

У Београду, 09/02/2022

Жарко Обрадовић